

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 300

50. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2007. december 12.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
	ÁLLÁSFOGLALÁSOK	
	Tanács	
2007/C 300/01	A Tanács állásfoglalása (2007. november 15.) az oktatásról és képzésről mint a lisszaboni stratégia egyik fő hajtóerejéről	1
	II <i>Közlemények</i>	
	AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK	
	Bizottság	
2007/C 300/02	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4817 – Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/03	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4946 – Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/04	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4947 – Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/05	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4581 – Imperial Tobacco/Altadis) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/06	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4122 – Burda/Hachette/JV) ⁽¹⁾	5

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Tanács

2007/C 300/07	A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2007. november 15.) a tanárképzés minőségének javításáról	6
---------------	---	---

Bizottság

2007/C 300/08	Euro-átváltási árfolyamok	10
---------------	---------------------------------	----

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2007/C 300/09	A Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló és a 70/2001/EK rendeletet módosító 1857/2006/EK bizottsági rendelet értelmében nyújtott állami támogatásokról adott tagállami tájékoztatás összefoglalása	11
2007/C 300/10	A Bizottság közleménye a robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszerelésekre és védelmi rendszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1994. március 23-i 94/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtása keretében ⁽¹⁾	14
2007/C 300/11	A Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló és a 70/2001/EK rendeletet módosító 1857/2006/EK bizottsági rendelet értelmében nyújtott állami támogatásokról adott tagállami tájékoztatás összefoglalása	16

V *Vélemények*

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO)

2007/C 300/12	Nyílt versenyvizsga-felhívás OHIM/AD/01-02/07 és OHIM/AST/01-02/07	21
---------------	--	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Bizottság

2007/C 300/13	Állami támogatás – Lengyelország – Állami támogatás C 34/07 (ex N 93/06) – Hajóúrtartalom-adó bevezetése a tengeri fuvarozás támogatása érdekében – Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése értelmében ⁽¹⁾	22
2007/C 300/14	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.4974 – Gores Group/Sagem Communications) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	37

EGYÉB JOGI AKTUSOK

Bizottság

2007/C 300/15	Kérelem közzététele a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján	38
---------------	---	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

TANÁCS

A TANÁCS ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2007. november 15.)

az oktatásról és képzésről mint a lisszaboni stratégia egyik fő hajtóerejéről

(2007/C 300/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TEKINTETTEL:

1. A 2000. márciusi lisszaboni Európai Tanács által az Európai Unió számára meghatározott azon stratégiai célra ⁽¹⁾, miszerint az „a világ legversenyképesebb és legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává váljon, amely több és jobb munkahellyel és nagyobb társadalmi kohézióval képes a fenntartható gazdasági növekedésre”, valamint az Európai Tanács által az oktatási minisztereknek adott azon konkrét megbízásra, hogy „adjanak általános véleményt az oktatási rendszerek konkrét jövőbeli célkitűzéseiről, a közös érdekeltiségekre és prioritásokra koncentrálva, tiszteletben tartva ugyanakkor a nemzeti sokszínűséget”.
2. A 2002. márciusi barcelonai Európai Tanács által elfogadott, az európai oktatási és képzési rendszerek célkitűzéseinek nyomán követésére vonatkozó részletes munkaprogram ⁽²⁾ („Oktatás és Képzés 2010” munkaprogram) alapján megállapított közös célkitűzésekre, valamint a nyitott koordinációs módszer kidolgozására, amely új perspektívákat nyitott meg az oktatás és képzés terén az Unión belüli folytatott további együttműködés számára.
3. Az egész életen át tartó tanulásról szóló, 2002. június 27-i tanácsi állásfoglalásra ⁽³⁾, amely felkérte a tagállamokat arra, hogy az egész életen át tartó tanulásra irányuló átfogó és koherens stratégiák kidolgozása és végrehajtása révén mozdítsák elő az egész életen át tartó tanulást mindenki számára.
4. A lisszaboni stratégiának a 2005. tavaszi Európai Tanács által elvégzett felülvizsgálatára, és különösen az azt

követően a 2005-2008-as időszakra elfogadott integrált iránymutatásokra, amelyek az emberi erőforrásba való beruházás mértékének növelésére, valamint az oktatási és képzési rendszereknek az új kompetenciakövetelmények szerinti átalakítására szólítottak fel ⁽⁴⁾.

5. Az oktatás és a képzés hatékonyságáról és méltányosságáról szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, 2006. november 14-i következtetésekre, amelyek hangsúlyozták, hogy egy modern, tudásalapú társadalomban a hatékony és igazságos, magas szintű oktatási és képzési rendszerek kialakítása jelentősen hozzájárul a munkanélküliség, a társadalmi kirekesztés, és az emberi erőforrás-potenciál elpazarlása jelentette kockázatok csökkentéséhez ⁽⁵⁾.
6. Az Európai Tanács 2007. tavaszi ülésének következtetéseire ⁽⁶⁾, amelyek hangsúlyozták, hogy az oktatás és képzés előfeltétele a jól működő „tudásháromszögnek” (oktatás – kutatás – innováció), és kulcsfontosságú szerepet játszik a foglalkoztatás és a növekedés előmozdításában.

TUDOMÁSUL VÉVE a Bizottság nemrégiben kiadott közleményét ⁽⁷⁾, amely a megerősített növekedést, versenyképességet és innovációt célzó felülvizsgált lisszaboni stratégia első három évét értékeli, és a jövőre nézve néhány kulcsfontosságú kihívást határoz meg.

⁽⁴⁾ A Tanács 2005/601/EK ajánlása a tagállamok és a Közösség gazdaság-politikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról (2005-2008) és a Tanács 2005/600/EK határozata a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról.

⁽⁵⁾ HL C 298., 2006.12.8., 3. o.

⁽⁶⁾ 7224/07, 15. pont.

⁽⁷⁾ COM(2007) 581 végleges – A Bizottság Közleménye az európai érdekről: érvényesülés a globalizáció korában.

⁽¹⁾ SN 100/1/00 REV 1.

⁽²⁾ HL C 142., 2002.6.14., 1. o.

⁽³⁾ HL C 163., 2002.7.9., 1. o.

ANNAK ÉRDEKÉBEN, hogy biztosítsa, hogy az egész életen át tartó tanulás megközelítésének összefüggésében az oktatásnak és képzésnek a lisszaboni stratégiában játszott nélkülözhetetlen szerepét teljes körűen elismerjék, valamint hozzájáruljon a lisszaboni stratégia új ciklusára vonatkozó későbbi javaslatokhoz, továbbá törekedjen az új ciklus és az ahhoz kapcsolódó „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram közötti kölcsönös kapcsolatok erősítésére.

ANNAK hangsúlyozása CÉLJÁBÓL, hogy az oktatás és képzés nem csupán a növekedésről és a foglalkoztatásról szóló lisszaboni célkitűzések tekintetében jelent hozzáadott értéket, hanem az európai társadalmak előtt álló olyan egyéb kihívásoknak való megfelelés tekintetében is, mint a növekvő globalizáció, a változó népesedési tendenciák, a migráció, a technológiai fejlődés, az éghajlatváltozás és a fenntartható fejlődés.

HANGSÚLYOZZA, hogy:

1. Az oktatás és képzés a tudásháromszög egyik csúcspontját alkotja, amely kulcsfontosságú a kutatás és az innováció számára szükséges széles körű készségbázis és kreativitás biztosításában. Az oktatás és képzés Európa jövőbeli növekedésének és állampolgárai jólétének sarokköve.
2. Az egész életen át tartó tanulást célzó, átfogó és koherens stratégiák végrehajtásának meg kell felelnie a hatékonyság és a méltányosság céljának, és mindemellett elő kell mozdítania a kiválóságot, az innovációt és a kreativitást. Az oktatási és képzési rendszereknek nem csupán a nagyobb gazdasági versenyképesség és az egyéni foglalkoztathatóság alapját kell megteremteniük, hanem biztosítaniuk kell az erősebb társadalmi kohéziót, a fenntartható fejlődést, az egyén kiteljesedését és az állampolgárok társadalomban való aktívabb részvételét is.
3. A korai gyermekkori oktatás szélesebb körű biztosítása, a kulcskompetenciák elsajátításának ösztönzése, a szakképzés és szakoktatás vonzerejének növelése, az egész életen át tartó pályaaorientáció fejlesztése, a továbbtanulásban és a felsőoktatásban a hozzáférés lehetőségének növelése és a kiválóság elősegítése, a felnőttképzés bővítése, valamint a tanárképzés minőségének javítása hatékony eszközöket biztosítanak ahhoz, hogy valamennyi állampolgár képzetlenebb legyen, és ezáltal fokozottan képes legyen a társadalmi és gazdasági fejlődésben való aktív részvételre.
4. A tanulói háttér tekintetében tapasztalható egyre növekvő különbségek miatt az oktatás és képzés alapvető eszköze az európai gazdaságokba és társadalmakba való integrációnak és a kultúrák közötti párbeszéd előmozdításának.
5. Az egész életen át tartó tanulás keretfeltételeit meg lehetne erősíteni az érintett szereplőket és munkáltatókat magukban foglaló tanulószervezetek létrehozásának ösztönzésével, valamint az e-tanulás infrastruktúrájának, a készségigények meghatározásának, a tanulási eredmények elismerésének és az egész életen át tartó pályaaorientációnak a fejlesztésén

keresztül, továbbá a lehetséges új finanszírozási megoldások feltérképezése révén.

ENNEK MEGFELELŐEN FELKÉRI TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, hogy hatáskörükön belül:

1. Hangsúlyozzák az oktatásnak és a képzésnek a lisszaboni stratégia egészében betöltött szerepét, különösen azáltal, hogy a növekedésről és a foglalkoztatásról szóló integrált iránymutatások versenyképességre vonatkozó részében rávilágítanak az oktatás és képzés tudásháromszögben – a kutatás és az innováció mellett – elfoglalt kulcsfontosságú helyére, valamint azáltal, hogy az iránymutatások foglalkoztatásról szóló részében hangsúlyozzák, hogy az egész életen át tartó tanulás alapvető szerepet tölt be egyrészt abban, hogy az európai polgárok képesek legyenek a tudásalapú gazdaságban való érvényesülésre és az abban való teljes körű részvétellel, másrészt annak biztosításában, hogy az ehhez szükséges tudást, készségeket és kompetenciákat valamennyi csoport – ideértve a kirekesztődés kockázatának kitett csoportokat is – meg tudja szerezni.
2. Az oktatásnak és képzésnek ne csupán a foglalkoztatás, a versenyképesség és az innováció előmozdításához való hozzájárulását emeljék ki, hanem a társadalmi kohézió, az aktív polgári szerepvállalás és egyéni kiteljesedés elősegítésében, illetve az európai társadalmak jelenlegi egyéb kihívásaira adandó válaszokban betöltött szerepét is.
3. Biztosítsák, hogy az oktatás- és képzéspolitikai összhangban álljon az egyéb szakpolitikákkal és szakpolitikai területekkel, mint például a kutatásra, a vállalkozásra és innovációra, az információs társadalomra, a foglalkoztatásra, a szociális ügyekre, az ifjúságra, a kultúrára, az egészségügyre, a migrációra és a külkapcsolatokra vonatkozó szakpolitikák, továbbá fokozzák az együttműködést az Oktatási Tanács és az egyéb tanácsi formációk között, valamint mérleget, hogy miként lehetne az érintett szereplők véleményét jobban figyelembe venni.
4. Erősítsék az Oktatási Tanács stratégiai szerepét az oktatás és képzés terén alkalmazott nyitott koordinációs együttműködésben, különösen azzal, hogy az eredményeket nemzeti és európai szinten egyaránt beépítik a döntéshozatali folyamatokba, valamint azzal, hogy szilárd tudásalapot alakítanak ki az oktatási és képzési szakpolitika területén.
5. Biztosítsanak egyértelmű kapcsolatot az „Oktatás és képzés” munkaprogram és a növekedésről és a foglalkoztatásról szóló lisszaboni integrált iránymutatások között, és ezzel egyidejűleg javítsák a tagállamok és a Bizottság között e téren végzett közös munka szervezését, és – a 2010 utáni munkaprogramra tekintettel – folytassák a program fő prioritásainak és azon lehetőségeknek a mérlegelését, hogy miként lehetne integráltabb megközelítést kidolgozni az oktatásra és képzésre az egész életen át tartó tanulás perspektívájában.

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
KÖZLEMÉNYEK

BIZOTTSÁG

Bejelentett összefonódás engedélyezése

(Ügyszám COMP/M.4817 – Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 300/02)

2007. december 6-án a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32007M4817. Az EUR-Lex on-line hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz (<http://eur-lex.europa.eu>).

Bejelentett összefonódás engedélyezése

(Ügyszám COMP/M.4946 – Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 300/03)

2007. december 5-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32007M4946. Az EUR-Lex on-line hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz (<http://eur-lex.europa.eu>).

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4947 – Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 300/04)

2007. november 27-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32007M4947. Az EUR-Lex on-line hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz (<http://eur-lex.europa.eu>).

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4581 – Imperial Tobacco/Altadis)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 300/05)

2007. október 18-án a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(2) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32007M4581. Az EUR-Lex on-line hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz (<http://eur-lex.europa.eu>).

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4122 – Burda/Hachette/JV)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 300/06)

2006. április 26-án a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetőek legyenek,
 - elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4122. Az EUR-Lex on-line hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2007. november 15.) a tanárképzés minőségének javításáról ⁽¹⁾

(2007/C 300/07)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK
A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐI,

TEKINTETTEL az alábbiakra:

1. A 2000. március 23-24-i lisszaboni Európai Tanács következtetései, amely hangsúlyozta, hogy az emberi erőforrás terén történő befektetés alapvető fontosságú Európának a tudásalapú gazdaságban elfoglalt helye szempontjából, és felszólította a tagállamokat, hogy „tegyenek intézkedéseket a tanárok mobilitása előtt álló akadályok megszüntetése és jól képzett tanárok alkalmazása érdekében” ⁽²⁾.
2. Az Oktatási Tanácsnak az Európai Tanács részére készített, az oktatási és képzési rendszerek konkrét jövőbeli célkitűzéseiről szóló 2001. februári jelentése kihangsúlyozta a tanárok szerepének változását, akik miközben továbbra is a tudás átadói „*ma már mentorként is igazgatják a tanulókat egyéni ismeretszerzési útjukon*” ⁽³⁾.
3. Az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram 1.1. célkitűzése, „*A tanárok és oktatók oktatásának és képzésének javítása*” hangsúlyozta, hogy kiemelten fontos, hogy a tanári pálya jól képzett és motivált embereket vonzzon és képes legyen azok megtartására, hogy meghatározzák azokat a készségeket, amelyekre a tanároknak szükségük van ahhoz, hogy meg tudjanak felelni a társadalom változó igényeinek, hogy
4. A Tanács 2002. június 27-i állásfoglalása az egész életen át tartó tanulásról, amely felszólította a tagállamokat, hogy javítsák az egész életen át tartó tanulás folyamatában részt vevő tanárok oktatását és képzését annak érdekében, hogy azok megszerezzék a tudásalapú társadalom által megkövetelt készségeket. ⁽⁴⁾
5. A Tanács és a Bizottság 2004. február 26-i közös időközi jelentése az oktatással és képzéssel kapcsolatos lisszaboni célkitűzések megvalósítása terén elért eredményekről ⁽⁵⁾, amely előtérbe helyezte az azon szaktudásra és képesítésekre vonatkozó egységes európai elvek kidolgozását, amelyekre a tanároknak a tudásalapú társadalomban betöltött változó szerepükhöz szükségük van ⁽⁷⁾.
6. A Tanács és a Bizottság 2006. február 23-i közös időközi jelentése az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról, amely hangsúlyozta, hogy „*az oktatási és képzési rendszerek hatékonyságának javítása érdekében alapvető fontosságú a tanár- és szakoktatóképzésbe, valamint az oktatási és szakképzési intézmények vezetésének megerősítésébe történő befektetés*” ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Ezek a következtetések az általános oktatásban és a szakmai alapképzésben dolgozó tanárookra vonatkoznak; a következtetésekben a tanár kifejezés olyan személyt jelöl, aki valamely tagállam jogszabályai és gyakorlata szerint elismert tanári státusszal (vagy azzal egyenértékű jogállással) rendelkezik. A kifejezés nem vonatkozik azon személyekre, akiket nem a formális oktatási és képzési rendszer keretében foglalkoztatnak, mert ők másféle környezetben más természetű feladatokat látnak el.

⁽²⁾ SN 100/1/00 REV 1.

⁽³⁾ 5980/01.

⁽⁴⁾ HL C 142., 2002.6.14., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 163., 2002.7.9., 1. o.

⁽⁶⁾ 6905/04.

⁽⁷⁾ A 12414/07 ADD 1 dokumentum I. és II. melléklete.

⁽⁸⁾ HL C 79., 2006.4.1., 1. o.

7. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2006. november 14-i következtetések az oktatás és a képzés hatékonyságáról és méltányosságáról, amely megállapította, hogy „a tanárok, az oktatók, az egyéb oktatói személyzet motiváltsága, szakismeretei és kompetenciái, az orientációs és tanulói jóléti szolgáltatások, valamint az iskola vezetőségének minősége kulcsfontosságú tényezők a magas szintű tanulási eredmények megvalósítása szempontjából”, valamint hogy az „oktatói személyzet erőfeszítéseit folyamatos szakmai fejlődésnek kell támogatnia”.
8. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2006. november 14-i következtetések a szakoktatás és szakképzés (VET) területén való fokozott európai együttműködés jövőbeni prioritásairól, amely hangsúlyozta, hogy magasan képzett, és folyamatos szakmai továbbképzésen részt vevő tanárookra van szükség ⁽⁹⁾.
9. Az Európai Parlament és a tanács 2006. november 15-i 1720/2006/EK határozata az egész életen át tartó tanulás terén egy cselekvési program létrehozásáról, amely – a Comenius program keretében – tartalmazza a tanárképzés minősége javításának és európai dimenziója fokozásának konkrét célkitűzését ⁽¹⁰⁾.
10. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i ajánlása az egész életen át tartó tanulásához szükséges kulcskompetenciákról ⁽¹¹⁾, amely megállapítja azt a minimális tudásszintet, készségeket és magatartási formákat, amelyeket az alapszintű oktatás és képzés végéig minden tanulónak el kell sajátítania a tudásalapú társadalomban való eligazodáshoz, és amelyek – átfogó jellegüknel fogva – a tanárok közötti fokozottabb együttműködést és csapatmunkát, valamint a hagyományos tantárgyi határokat átlépő oktatási szemléletet tesznek szükségessé,

ÜDVÖZLIK a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, a tanárképzés minőségének javításáról szóló, 2007. augusztus 23-i bizottsági közleményt ⁽¹²⁾, amely megállapítja, hogy az oktatás és a tanárképzés minősége alapvető fontosságú az oktatás során elsajátított tudás szintjének fejlesztése és a lisszaboni célkitűzések elérése szempontjából, és az említettek fenntartását és javítását célzó javaslatokat fogalmaz meg.

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK, hogy bár az oktatási és képzési rendszerek létrehozása és tartalmuk kialakítása, valamint az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram 1.1. célkitűzésének megvalósítása az egyes tagállamok feladata, valamint miközben számos tagállam iskolái jelentős mértékű autonómiával rendelkeznek, az európai szintű együttműködés hasznosnak bizonyulhat a közös problémák megoldásában, különös tekintettel a nyitott koordi-

náció módszerére, amelynek része a közös elvek és célok megfogalmazása, valamint az együttes kezdeményezések, mint például az egymástól való tanulási tevékenységek, a tapasztalat és a bevált gyakorlat cseréje és a kölcsönös ellenőrzés.

ÚGY ÍTÉLIK MEG, hogy:

1. A színvonalas tanítás a színvonalas oktatás és képzés előfeltétele, amelyek viszont erőteljes meghatározói Európa hosszú távú versenyképességének, munkahely-teremtési és növekedési kapacitásának, a lisszaboni célokkal összhangban, valamint egyéb vonatkozó szakpolitikai területekkel, például a gazdaságpolitikával, a szociális politikával és a kutatással összhangban.
2. Ugyanilyen fontos, hogy a tanítás egy rendkívül jelentős társadalmi szolgáltatás: a tanárok alapvető szerepet játszanak abban, hogy az egyének felismerjék és fejlesszék tehetségüket, valamint kibontakoztassák egyéni képességeiket, továbbá alapvető szerepet játszanak azon sokrétű tudás és kulcskompetenciák elsajátításának elősegítésében, amelyekre az egyének állampolgárként, valamint a személyes, társadalmi és szakmai életének egésze során szüksége lesz.
3. A méltányosabb oktatási rendszerek kialakítása és a mindenkit megillető esélyegyenlőség megteremtése szempontjából alapvető fontosságú, hogy a tanárok kezelni tudják az osztályokban a fokozódó mértékű szociális és kulturális különbségekből eredő problémákat.
4. A tanárok oktatása és képzése alapvető eleme az európai oktatási és képzési rendszerek modernizációjának, és a hatékony tanárképzési rendszerek megléte elősegíti az oktatás során elsajátított tudás általános szintjének jövőbeli emelkedését, valamint az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram közös célkitűzéseinek gyorsabb megvalósítását.
5. A tagállamoknak a fenti megfontolások fényében kiemelt prioritásként kell kezelniük és biztosítaniuk a színvonalas tanárképzés fenntartását és a színvonal további javítását a tanárok teljes pályafutása alatt.

MEGÁLLAPÍTJÁK, hogy:

1. A társadalomban tapasztalható számos szociális, kulturális, gazdasági és technológiai változás új igényeket támaszt a tanári pályával szemben, és sürgetőbbé teszi a tanítás fokozottabb képességközpontú szemléletének kialakítását és a tanulási eredmények előtérbe helyezését.

Az élethez szükséges kulcskompetenciák elsajátítása során egyre fokozódó elvárás a tanulókkal szemben, hogy egyre önállóbbá váljanak a tanulás terén, és vállaljanak felelősséget saját tanulmányaikért.

⁽⁹⁾ HL C 298., 2006.12.8., 8. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 327., 2006.11.24. 45. o.

⁽¹¹⁾ HL L 394., 2006.12.30. 5. o.

⁽¹²⁾ 12414/07 + ADD 1 + ADD 2.

Továbbá az egyes osztályok tanulói egyre változatosabb háttérrel és a képességek nagyon széles skálájával rendelkezhetnek.

Annak érdekében, hogy a tanárok az alkalmazott tanítási módszereket a tanulók változó igényeihez tudják igazítani, meglévő készségeik rendszeres naprakésszé tételére és/vagy új készségek kialakítására van szükség.

2. A tanárokkal szemben támasztott új követelmények nemcsak az új tanulási környezetek és tanítási szemléletek kialakításának, hanem egy magas szintű szakmai tudásnak a szükségességét is előidézik.

Ahogy az iskolák egyre önállóbb és nyitottabb tanulási környezetté válnak, a tanároknak a tanulási folyamat tartalmáért, megszervezéséért és felügyeletéért, valamint saját, egész pályafutásukon át tartó szakmai fejlődésükért vállalt felelőssége is nagyobb lesz.

3. Ez a tény viszont – mind a tanár szakos hallgatók, mind a már gyakorló tanárok programjainak kidolgozásakor és megvalósításakor – a tanárképző intézményeket, azok oktatóit és az iskolákat újabb kihívások elé állítja. Annak érdekében, hogy a tanárképző rendszerek képesek legyenek szembenézni e kihívásokkal, a tanárképzés különböző ágai – az alapképzéstől kezdve a további kezdeti támogatáson („gyakorlatszerzésen” ⁽¹³⁾) keresztül a szakmai továbbképzésig – közötti jobb koordinációra van szükség.

Ezenkívül jobb ösztönzőkre van szükség ahhoz, hogy a tanárok teljes szakmai pályafutásuk alatt folyamatosan naprakésszé tegyék készségeiket, és közben erőfeszítéseket kell tenni annak biztosítása érdekében is, hogy a továbbképzések mind minőségileg, mind mennyiségileg megfeleljenek a tanítás által támasztott igényeknek.

4. Több tagállamban nemcsak új embereknek a tanári pályára való vonzására van szükség – beleértve a megfelelő képzettséggel és más hivatások területén tapasztalatokkal rendelkezőket, hanem arra is, hogy meggyőzzék a tapasztalt tanárokat a pályán maradásról a korai nyugdíjba vonulás vagy más foglalkozás választása helyett.

A tanárképzés minőségének javítása egy eszköz lehet a tanári pálya vonzóságának javításában.

⁽¹³⁾ Gyakorlatszerzés alatt azt a néhány tagállamban alkalmazott folyamatot értjük, amely során a friss diplomás tanárok alkalmazásuk első éve alatt (mentorálás, képzés és tanácsadás formájában) az iskolai és szakmai beilleszkedésükhöz szükséges kiegészítő támogatásban részesülnek; ezen időszak tehát hídként szolgál a tanári alapképzés és a tényleges tanári gyakorlat között.

Felelősségi körük keretén belül MEGÁLLAPODUNK abban, hogy:

1. Töreksenek arra, hogy a tanárok:

– felsőoktatási intézményben szerzett ⁽¹⁴⁾ olyan képesítéssel rendelkezzenek, amely megfelelő egyensúlyt teremt a kutatóalapú tanulmányok és a tanítási gyakorlat között,

– tantárgyaik területén szaktudással, valamint megfelelő pedagógiai készségekkel rendelkezzenek,

– pályájuk kezdetén hatékony kezdeti támogatási programokon vehessenek részt,

– egész pályafutásuk alatt megfelelő mentori támogatásban részesüljenek,

– egész pályafutásuk alatt ösztönzésben és támogatásban részesüljenek, hogy tanulási igényeiket felmérjék, és – formális, informális és nem formális tanulás révén – új tudásra, készségekre és kompetenciákra tegyenek szert, beleértve a csereprogramokat és külföldi kihelyezéseket is.

2. Töreksenek arra, hogy a vezetői feladatokat ellátó tanárok – tanítási készségeik és tapasztalatuk mellette – magas színvonalú iskolairányítási és vezetői képzésben vehessenek részt.

3. Töreksenek annak biztosítására, hogy a tanárok alapképzése, tanítási gyakorlata és szakmai továbbképzése összehangolt és koherens legyen, ezekhez megfelelő források álljanak rendelkezésre, és vonatkozásukban minőségbiztosítást alkalmazzanak.

4. Olyan intézkedések elfogadását mérlegelik, amelyek célja a tanárként történő foglalkoztatáshoz megkövetelt képesítés szintjének és a tanítási gyakorlat hosszának növelése.

5. Ösztönzik az iskolákat – amelyeknek tanulóközösséggé kell alakulniuk – és a tanárképző intézményeket szorosabb kapcsolatok és partnerségek kialakítására, egyidejűleg biztosítják, hogy ez utóbbi intézmények egységes, színvonalas, megfelelő, és az iskolák, tanárok és az egész társadalom változó igényeit valószínűleg kielégítő tanárképzési programokat nyújtsanak.

⁽¹⁴⁾ Illetve az alapszintű szakképzésben dolgozó tanárok esetében magas szakmai és megfelelő pedagógiai képzettséggel

6. A tanári alapképzés és a folyamatos szakmai továbbképzés révén elősegítik olyan képességek megszerzését, amelyek alkalmassá teszik a tanárokat:

- átfogó kompetenciák fejlesztésére, ideértve a kulcskompetenciákról szóló ajánlásban ⁽¹³⁾ foglaltakat,
 - olyan biztonságos és vonzó iskolai környezet kialakítására, amely a kölcsönös tiszteleten és együttműködésen alapul,
 - hatékony tanításra vegyes összetételű osztályokban, amelyekben különböző társadalmi és kulturális háttérrel, valamint a képességek és igények széles skálájával rendelkező tanulók vannak, ideértve a különleges nevelési igényű tanulókat is,
 - arra, hogy szorosan együttműködjenek a munkatársakkal, szülőkkel és a tágabb közösséggel,
 - arra, hogy részt vállaljanak annak az iskolának vagy képzőközpontnak a fejlesztésében, amelynek alkalmazásában állnak,
 - arra, hogy új ismereteket szerezzenek, és elsajátítsák az innovatív magatartást a reflektív gyakorlatban és a kutatásban való részvételen keresztül,
 - arra, hogy használják az információs és kommunikációs technológiákat különböző feladataik végrehajtása, valamint saját folyamatos szakmai fejlődésük során,
 - arra, hogy önálló tanulóvá váljanak a pályafutásuk egészét végigkísérő szakmai fejlődés során.
7. Megfelelő támogatást nyújtanak a tanárképző intézmények és azok oktatói részére annak érdekében, hogy azok innovatív

válaszokat dolgozhassanak ki a tanárképzésben felmerülő új igényekre.

8. Támogatják a tanárok és a tanár szakos hallgatók és a tanárképző intézmények oktatói mobilitási programjait, amelyek jelentős hatást gyakorolnak azok szakmai fejlődésére, valamint elősegítik a kulturális különbségek jobb megértését és tudatosítják az oktatás európai dimenziójának jelentőségét.
9. Minden szükséges lépést megtesznek a tanári hivatás vonzóbbá tétele érdekében.

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY A BIZOTTSÁG TÁMOGATÁSÁVAL:

1. Az érdekeltekkel egyeztetve, és az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram és annak folytatása átfogó politikai célkitűzéseként közösen javítsák az európai együttműködést a nyitott koordináció módszerének keretein belül az e következtetéseken ismertetett, tanárképzéssel kapcsolatos szakpolitikai prioritások végrehajtásának elősegítése érdekében.
2. Valamennyi rendelkezésre álló eszköz felhasználásával – mint például a nyitott koordináció módszere, az egész életen át tartó tanulás programja, a kutatási és technológiafejlesztési tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram, és az Európai Szociális Alap egységes megközelítés alapján mozdítsák elő a tanárképzési szakpolitikákra vonatkozó, tényeken alapuló ismeretek terjesztését, az egymástól tanulási további kezdeményezéseket, az innovatív tanárképző projekteket, valamint a tanárok, a tanárképző intézmények oktatói és a tanár szakos hallgatók mobilitását.

⁽¹³⁾ Lásd a 11. lábjegyzetet.

BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2007. december 11.

(2007/C 300/08)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam		
USD	USA dollár	1,4672	RON	Román lej	3,5196
JPY	Japán yen	164,24	SKK	Szlovák korona	33,098
DKK	Dán korona	7,4607	TRY	Török líra	1,7175
GBP	Angol font	0,716	AUD	Ausztrál dollár	1,6575
SEK	Svéd korona	9,405	CAD	Kanadai dollár	1,482
CHF	Svájci frank	1,665	HKD	Hongkongi dollár	11,4415
ISK	Izlandi korona	89,87	NZD	Új-zélandi dollár	1,8709
NOK	Norvég korona	7,9975	SGD	Szingapúri dollár	2,1161
BGN	Bulgár leva	1,9558	KRW	Dél-Koreai won	1 356,13
CYP	Ciprusi font	0,585274	ZAR	Dél-Afrikai rand	9,8583
CZK	Cseh korona	26,04	CNY	Kínai renminbi	10,8287
EEK	Észt korona	15,6466	HRK	Horvát kuna	7,3195
HUF	Magyar forint	251,62	IDR	Indonéz rúpia	13 608,28
LTL	Litván litász/lita	3,4528	MYR	Maláj ringgit	4,863
LVL	Lett lats	0,6976	PHP	Fülöp-szigeteki peso	60,683
MTL	Máltai líra	0,4293	RUB	Orosz rubel	35,894
PLN	Lengyel zloty	3,5744	THB	Thaiföldi baht	44,419

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

A Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és közép-vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló és a 70/2001/EK rendeletet módosító 1857/2006/EK bizottsági rendelet értelmében nyújtott állami támogatásokról adott tagállami tájékoztatás összefoglalása

(2007/C 300/09)

Támogatás száma: XA 13/07

Tagállam: Hollandia

Régió: Provincie Limburg

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Universiteit Wageningen (WUR) en indirect steun in natura (adviestraject) ten gunste van 40 ondernemingen in de primaire landbouwsector

Jogalap: Algemene Wet Bestuursrecht titel 4.2 Subsidies, Algemene Subsidieverordening 2004 (van de Provincie Limburg) en de Nadere subsidieregels voor de bevordering van de economische ontwikkeling (van de Provincie Limburg)

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege: 100 000 EUR összegű egyszeri támogatás a WUR számára (a teljes költség [592 000 EUR] 16,89 %-a)

Maximális támogatási intenzitás: 100 %

A végrehajtás időpontja: A Gedeputeerde Staten van Limburg (Limburg tartományi kormánya) által 2007. január 30-án hozott határozat elfogadását követő 20 nap letele után

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: A projekt 2008. február 1-jéig tart. A támogatás nyújtására a projekt befejezése után legfeljebb 6 hónapig, azaz 2008. augusztus 1-jéig kerülhet sor

A támogatás célja: Az elsődleges mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó mezőgazdasági ágazatban a gyakorlati képzés nyújtásának elősegítése. A másodlagos célkitűzés a szakértelm megszerzésére irányuló oktatás bevezetése. A WUR számára nyújtott támogatás a képzéssel foglalkozó vállalkozások szakértői által tartott 10 napos oktatás megrendezését teszi lehetővé, valamint azt, hogy üzleti tervet dolgozzanak ki, és értékelést végezzenek el.

Az érintett ágazat(ok): Elsődleges mezőgazdaság, különösen az intenzív állattenyésztés és a kertészet.

A mentességet biztosító rendelet 15. cikkét alkalmazzák.

A támogatható költségek 592 000 EUR-t tesznek ki.

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
6229 GA Maastricht
Nederland

Internetcím: www.limburg.nl; válassza ki „zoek in limburg”, majd írja be: „bevoording van de economische ontwikkeling”

Egyéb információ: Nem alkalmazható

Támogatás száma: XA 194/07

Tagállam: Litván Köztársaság

Régió: —

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Valstybės parama gyvulininkystės sektoriui (Schemos Nr. XA 64/07)

Jogalap:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-162 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-346 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege: 10 000 000 LTL, azaz 2 898 550 EUR a hivatalos árfolyamon

A támogatás maximális intenzitása: Az elhullott állomány eltávolítási és megsemmisítési költségeinek 100 %-áig, amennyiben az elhullott állomány TSE-vizsgálata kötelező.

Az elhullott állomány eltávolítási költségeinek 100 %-áig.

Az elhullott állomány megsemmisítési költségeinek 75 %-áig.

A végrehajtás időpontja: 2007. augusztus 1.

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2013. december 31-ig

A támogatás célja: Kis- és középvállalkozások támogatása.

Támogatás az állattenyésztéssel foglalkozó vállalkozások és a mezőgazdasági termelők számára az elhullott állomány ellenőrzésére és biztonságos eltávolítására irányuló összehangolt program biztosítása érdekében.

Az 1857/2006/EK bizottsági rendelet 16. cikke alkalmazandó.

Támogatható kiadások:

1. Az elhullott állomány eltávolítási és megsemmisítési költségei, amennyiben kötelező elvégezni az elhullott állomány TSE-vizsgálatát.
2. Az elhullott állomány eltávolítási és megsemmisítési költségei, amennyiben nincs szükség az elhullott állomány TSE-vizsgálatára.

Az érintett ágazat(ok): Mezőgazdasági termékek elsődleges előállításával foglalkozó vállalkozások

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija
Gedimino pr. 19 (Lelevelio g. 6)
LT-01103 Vilnius

Internetcím:

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

Egyéb információk: A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékek eltávolítására és megsemmisítésére irányuló állami támogatásokról szóló új szabályok 2007. május 1-jei hatálybalépését követően egyértelművé vált, hogy bizonyos módosításokra van szükség, legfőképpen az állati melléktermékek feldolgozását végző vállalkozásoknak folyósított tárgyhavi előlegek tekintetében.

Az új támogatási program esetében ugyanis jelentősen több időt vesz igénybe az állati melléktermékek feldolgozását végző vállalkozások által benyújtott adatok ellenőrzése, ezért az állati termékek eltávolításával és megsemmisítésével járó kiadásokat ellensúlyozó állami támogatáshoz csak a költségek felmerülésétől számított 40–45 naptári nap után juthatnak hozzá a kedvezményezettek.

Mivel a vállalkozások saját forrásaikból csak pénzügyi nehézségek árán tudják elvégezni az állati melléktermékek eltávolítását és megsemmisítését, a szabályok módot nyújtanak tárgyhavi előleg folyósítására az állati melléktermékeket feldolgozó vállalkozások számára.

Támogatás száma: XA 195/07

Tagállam: Szlovén Köztársaság

Régió: Območje Mestne občine Ptuj

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Dodeljevanje državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja mestne občine Ptuj 2007-2013

Jogalap: Pravilnik o dodeljevanju državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v mestni občini Ptuj

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás összege:

2007: 26 357 EUR

2008: 26 910 EUR

2009: 27 475 EUR

2010: 28 053 EUR

2011: 28 642 EUR

2012: 29 243 EUR

2013: 29 857 EUR

A támogatás maximális intenzitása:

1. Az elsődleges előállítással foglalkozó üzemekben végrehajtott beruházás:

– kedvezőtlen helyzetű térségekben a támogatható beruházás 50 %-a,

– egyéb régiókban a támogatható beruházás 40 %-a,

– fiatal mezőgazdasági termelőknél a tevékenység megkezdését követő öt éven belül végrehajtott beruházások esetén a támogatás megengedett legnagyobb mértéke 60 % kedvezőtlen helyzetű térségekben, és 50 % egyéb régiókban.

A program a gazdasági épületek felújítását, a mezőgazdasági termelőeszközök beszerzését, az állandó növénykultúrák fenntartását, valamint a mezőgazdasági művelésű földterületek és a legelők minőségének javítását szolgáló beruházásokat támogatja.

2. A hagyományos tájkép és épületek megőrzése:

– a gazdaságokban található termelési eszközök (pl. gazdasági épületek) hagyományos jellegének megőrzésére irányuló beruházások a támogatható költségek 60 %-áig, illetve kedvezőtlen helyzetű térségek esetében 75 %-áig, feltéve, hogy a beruházás nem a gazdaság termelési kapacitásának növelését szolgálja,

- a gazdaság nem termelési célú eszközeinek (pl. régészeti vagy történelmi jellegzetességek) megőrzésére irányuló beruházások a támogatható költségek 100 %-áig,
 - kiegészítő támogatás az épületek hagyományos arculatának megőrzése érdekében felhasznált hagyományos anyagok többletköltségének 100 %-áig.
3. Biztosítási díj fizetéséhez nyújtott támogatás:
- a mezőgazdasági termelés ágazatában a tárgyévben fizetett biztosítási díjak társfinanszírozásáról szóló szlovén kormányrendelet értelmében az önkormányzat a támogatást a termés és a termékek biztosításához, illetve az állatbetegségek esetére kötött biztosításhoz kapcsolódó támogatható költségek 50 %-ára egészíti ki.
4. Birtokrendezéshez nyújtott támogatás:
- a jogi és közigazgatási eljárások során felmerült támogatható költségek 100 %-áig, beleértve a felülvizsgálati díjakat.
5. Minőségi mezőgazdasági termékek előállítását ösztönző támogatás:
- támogatott szolgáltatások formájában nyújtott támogatás a termelőknek költségeik 100 %-áig, a közvetlen kifizetések kivételével.
6. Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban:
- a mezőgazdasági termelők oktatásával és képzésével, betegség esetén és szabadság idejére helyettesítésével kapcsolatos költségek, valamint a szaktanácsadással, fórumok szervezésével, pályázatokkal, kiállításokkal, vásárokkal, kiadványokkal, katalógusokkal és honlapokkal járó kiadások 100 %-áig. A támogatást támogatott szolgáltatások formájában kell nyújtani a termelőknek, közvetlen kifizetések nem adhatók.
7. Gazdasági épületek közérdekből történő áthelyezése:
- támogatás a ténylegesen felmerülő költségek 100 %-áig, amennyiben az áthelyezés pusztán a meglévő épületek lebontásával, elszállításával és újraépítésével jár,
 - amennyiben az áthelyezés nyomán a mezőgazdasági termelő korszerűbb létesítményhez jut, az értéknövekedés legalább 60 %-ában, illetve kedvezőtlen helyzetű térségekben legalább 50 %-ában hozzá kell járulnia a költségekhez. Fiatal mezőgazdasági termelők esetén a hozzájárulás mértéke 55 %, illetve kedvezőtlen helyzetű térségekben 45 %,
 - amennyiben az áthelyezés a termelőkapacitás növekedését eredményezi, a kedvezményezettnek a növekedés 60 %-ával, illetve kedvezőtlen helyzetű térségekben 50 %-ával egyenlő mértékben kell hozzájárulnia a költségekhez, ugyanez fiatal mezőgazdasági termelők esetén 55 %, illetve 45 %.

A végrehajtás időpontja: 2007. augusztus (vagy a szabályok hatálybalépésének időpontja)

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2013. december 31-ig

A támogatás célja: Kis- és középvállalkozások támogatása

Hivatkozás az 1857/2006/EK bizottsági rendelet cikkeire és a támogatható költségek: Ptuj település közigazgatási területén a 2007-2013-as tervezési időszakra szóló vidékfejlesztési programok megvalósítását előmozdító állami és egyéb támogatásokkal és intézkedésekkel kapcsolatos szabályzattervezet II. fejezete olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006.12.16., 3. o.) alábbi cikkei alapján állami támogatásnak minősülnek:

- 4. cikk: Mezőgazdasági üzemekben végrehajtott beruházás,
- 5. cikk: A hagyományos tájkép és épületek megőrzése,
- 6. cikk: Gazdasági épületek közérdekből történő áthelyezése,
- 12. cikk: Biztosítási díj fizetéséhez nyújtott támogatás,
- 13. cikk: Birtokrendezéshez nyújtott támogatás,
- 14. cikk: Minőségi mezőgazdasági termékek előállítását ösztönző támogatás,
- 15. cikk: Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban.

Az érintett ágazat(ok): Mezőgazdaság: földművelés és állattenyésztés

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe: Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, SLO-2250 Ptuj

Internetcím: Tüntesse fel azt az internetes címet, ahol a támogatási program teljes szövege, illetve a támogatási programon kívüli egyedi támogatás odaítélésének kritériumai és feltételei megtalálhatók.

<http://www.lex-localis.info/KatalogInformacij/VsebinaDokumenta.aspx?SectionID=44ac4dc2-c7bb-440b-a127-f75db8c4cc65>

Egyéb információk: A termés és a termékek biztosításhoz kapcsolódó biztosítási díjak fizetését érintő rendelkezés kiterjed az alábbi kedvezőtlen időjárási körülményekre is, amelyek természeti csapásoknak tekinthetők: tavaszi fagyok, jégverés, villámcsapás, villámcsapás okozta tűz, vihar és árvíz.

A település szabályai megfelelnek azoknak a követelményeknek, amelyeket – a települések végrehajtási intézkedéseire vonatkozóan – az 1857/2006/EK bizottsági rendelet általános rendelkezései (a támogatás odaítélését megelőző lépések, támogatáshalmozás, átláthatóság és ellenőrzés) állapotban meg.

Az illetékes hatóság nevében aláírta:

Klavdija PETEK
gazdasági osztályvezető

A Bizottság közleménye a robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszerelésekre és védelmi rendszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1994. március 23-i 94/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtása keretében

(EGT-vonatkozású szöveg)

(Az irányelv értelmében összehangolt újak szabványok címeinek és hivatkozásainak közzététele)

(2007/C 300/10)

ESzSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja (1. megjegyzés)
CEN	EN 14492-2:2006 Daruk – Gépi hajtású csörlők és emelők – 2. rész: Gépi hajtású emelők	–	
CEN	EN 14591-2:2007 Robbanásmegelőzés és robbanásvédelem föld alatti bányákban – Védelmi rendszerek – 2. rész: Passzív víz teknős porgáták	–	
CEN	EN 14591-4:2007 Robbanásmegelőzés és robbanásvédelem föld alatti bányákban – Védelmi rendszerek – 4. rész: Vágatelőfejtők önműködő oltóberendezései	–	
CEN	EN 14756:2006 Az éghető gázok és gőzök oxigén-határkoncentrációjának (OHK) meghatározása	–	
CEN	EN 14797:2006 Robbanásvédelmi szellőztetőeszközök	–	
CEN	EN 14973:2006/AC:2007 Szállítószalag-hevederek föld alatti létesítményekhez – Villamos és lángállósági biztonsági követelmények – Corrigendum	–	
CEN	EN 14983:2007 Robbanásmegelőzés és robbanásvédelem föld alatti bányákban – Berendezés és védelmi rendszerek sújtólég levezetéséhez	–	
CEN	EN 14986:2007 Potenciálisan robbanóképes környezetben működő ventilátorok kialakítása	–	
CEN	EN 14994:2007 Szellőzőnyílásos gázrobbanás-védelmi rendszerek	–	
CEN	EN 15188:2007 A porlerakódás öngyulladás viselkedésének meghatározása	–	
CEN	EN 15198:2007 Potenciálisan robbanóképes környezetben való használatra szánt nemvillamos berendezések és alkatrészek kockázatelemzési módszere	–	
CEN	EN 15233:2007 Potenciálisan robbanóképes környezetben alkalmazott védelmi rendszerek üzembiztonságának elemzési módszere	–	

⁽¹⁾ ESzSz: Európai Szabványügyi Szervezetek:

– CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brüsszel, tel.: (32-2) 550 08 11, fax: (32-2) 550 08 19 (<http://www.cen.eu>)

– CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brüsszel, tel.: (32-2) 519 68 71, fax: (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

– ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel.: (33) 492 94 42 00, fax: (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

1. megjegyzés A megfelelésre vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja általában megegyezik az Európai Szabványügyi Szervezet által meghatározott visszavonás időpontjával, azonban felhívjuk e szabványok használóinak a figyelmét arra, hogy bizonyos kivételes esetekben ez másképpen lehet.
3. megjegyzés Módosítások esetén a hivatkozott szabvány EN CCCC:YYYY, a korábbi módosításai, amennyiben van olyan, és az újak pedig idézett módosítások. A helyettesített szabvány (3. oszlop) ennek értelmében az EN CCCC:YYYY-ből valamint annak korábbi módosításaiból áll, de ebbe nem tartoznak az idézett módosítások. A meghatározott időpontban a helyettesített szabvány esetében megszűnik az irányelv lényeges követelményeinek való megfelelésre vonatkozó vélelem.

Megjegyzés:

- A szabványok hozzáférhetőségével kapcsolatos bármilyen információ az Európai Szabványügyi Szervezetenél, vagy a nemzeti szabványügyi testületeknél kérhető, ez utóbbiak listája a 98/48/EK ⁽¹⁾ irányelvvel módosított 98/34/EK ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv mellékletét képezi.
- A hivatkozások közzététele az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* nem vonja maga után azt, hogy a szabványok az összes közösségi nyelven elérhetőek.
- A korábbi listát az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2006 december 15-i C 306. számában közzétették.

Az összehangolt szabványokról további információk az interneten:

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>

⁽¹⁾ HL L 217., 1998.8.5., 18. o.

⁽²⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

A Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló és a 70/2001/EK rendeletet módosító 1857/2006/EK bizottsági rendelet értelmében nyújtott állami támogatásokról adott tagállami tájékoztatás összefoglalása

(2007/C 300/11)

Támogatás száma: XA 152/07

Tagállam: Szlovén Köztársaság

Régió: Območje občine Bovec

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Finančne intervencije za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec

Jogalap: Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege:

2007: 6 260 EUR

2008: 7 000 EUR

2009: 7 500 EUR

2010: 8 000 EUR

2011: 8 500 EUR

2012: 9 000 EUR

2013: 9 500 EUR

A támogatás maximális intenzitása: A támogatható tételek maximális támogatásintenzitásának, illetve legmagasabb támogatási összegének megjelölése:

1. *Mezőgazdasági üzemekben végrehajtott beruházás:*

- a mezőgazdasági üzemek földművelési és állattenyésztési célú beruházásaihoz a beruházás elszámolható költségeinek 50 %-áig a kedvezőtlen helyzetű térségekben, és a beruházás elszámolható költségeinek 40 %-áig az egyéb régiókban.

2. *A hagyományos tájkép és épületek megőrzése:*

- a település pénzügyi támogatása kizárólag az épületek kulturális örökség jellegének megőrzéséhez szükséges hagyományos anyagok felhasználásával járó többletköltségeket fedezi. A pénzügyi támogatás a hagyományos anyagok felhasználásával járó többletköltség 100 %-át is fedezheti.

3. *Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban:*

- a mezőgazdasági termelők és mezőgazdasági dolgozók oktatása és szakképzése, a távollét miatt szükséges helyettesítési szolgáltatások, a tanácsadási szolgáltatások, az üzemek közötti tapasztalatcserére szolgáló fórumok, versenyek, kiállítások és vásárok rendezése és az azokon való részvétel, katalógusok és honlapok közlése elszámolható költségeinek 100 %-áig. A támogatást támogatott szolgáltatások formájában kell nyújtani, és nem tartalmazhat a termelőknek adott közvetlen kifizetéseket.

A végrehajtás időpontja: 2007. július 3.

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2013. december 31-ig

A támogatás célja: Kis- és középvállalkozások támogatása

Hivatkozás az 1857/2006/EK bizottsági rendelet megfelelő cikkeire és az azokban engedélyezett elszámolható költségekre: Bovec település mezőgazdaságának fejlesztésére és vidékének megővására a csoportmentességről szóló rendelet alapján nyújtott pénzügyi támogatás szabályai állami támogatásnak minősülő intézkedéseket tartalmaznak a Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006.12.16., 3. o.) következő cikkeinek értelmében:

- 4. cikk: Mezőgazdasági üzemekben végrehajtott beruházás,
- 5. cikk: A hagyományos tájkép és épületek megőrzése,
- 15. cikk: Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban.

Az érintett ágazat(ok):

Mezőgazdaság: földművelés és állattenyésztés

Nincs az alágazatokra vonatkozó külön rendelkezés

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Občina Bovec
Trg golobarskih žrtev 8
SLO-5230 Bovec

Internetcím:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200752&dhdid=89919>

Egyéb információk: A hagyományos tájkép és épületek megőrzése címen nyújtott támogatás összhangban van az 1857/2006/EK bizottsági rendelet 5. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével. A település csak a beruházásnak a hagyományos anyagok felhasználásával járó többletköltségére nyújt – 100 %-ig terjedően – támogatást.

A település szabályai megfelelnek azoknak a követelményeknek, amelyeket – a települések végrehajtási intézkedéseire vonatkozóan – az 1857/2006/EK bizottsági rendelet általános rendelkezései (a támogatás odaítélését megelőző lépések, támogatáshalmazás, átláthatóság és ellenőrzés) állapítanak meg.

Az illetékes hatóság nevében aláírta:
Danijel Krivec
polgármester

Támogatás száma: XA 153/07

Tagállam: Szlovén Köztársaság

Régió: Območje občine Dobrova – Polhov Gradec

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Programi razvoja podeželja v občini Dobrova – Polhov Gradec 2007-2013

Jogalap: Pravilnik o ukrepih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova — Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013 (2. Poglavlje) Uradni list 53/07, 15.6.2007

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege:

A 2007-2013-as időszakban tervezett átlagos évi kiadás 64 000 EUR.

A 2007-2013-as időszakra nyújtott támogatások összesített értéke 450 000 EUR.

A támogatás maximális intenzitása: A lentebb ismertetett egyedi intézkedések támogatásintenzitása összhangban van az 1857/2006/EK bizottsági rendelettel. Az intézkedések követik a támogatás felső határértékét megállapító szabályokat is (mezőgazdasági üzemekben végrehajtott beruházás).

1. *Elsődleges előállítással foglalkozó üzemekben végrehajtott beruházás:*

- az elszámolható költségek 40 %-áig a kedvezőtlen helyzetű térségekben, és a beruházások elszámolható költségeinek 30 %-áig az egyéb régiókban,
- a beruházás elszámolható költségeinek 50 %-áig a kedvezőtlen helyzetű térségekben, illetve 40 %-áig az egyéb régiókban, ha a kedvezményezett fiatal mezőgazdasági termelő, aki a tevékenységének megkezdését követő öt éven belül végrehajtja a beruházást,
- a támogatás célja a gazdaság jellegetességeinek megőrzését szolgáló beruházás, mezőgazdasági termelőeszközök beszerzése, állandó növénykultúrákba és legelőkre, mezőgazdasági fejlesztésekbe és a mezőgazdasági üzemhez tartozó magán infrastruktúrába történő beruházás.

2. *Hagyományos épületek megőrzése:*

- nem termelési célt szolgáló kulturális örökség megőrzésére irányuló beruházás: a beruházás elszámolható költségeinek 50 %-áig a kedvezőtlen helyzetű térségekben, illetve 40 %-áig az egyéb régiókban,
- a gazdaságokban található termelési eszközök hagyományos vonásainak (pl. gazdasági épületek) megőrzését szolgáló beruházás elszámolható költségeinek 60 %-áig, feltéve, hogy a beruházás következtében nem növekszik meg a gazdaság termelési kapacitása,
- a hagyományos anyagok felhasználásával járó többletköltségre nyújtott támogatás az elszámolható költségek 60 %-át is elérheti a kedvezőtlen helyzetű régiókban (nem termelési célt szolgáló kulturális örökség megőrzésére irányuló beruházás).

3. *Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban:*

- a mezőgazdasági termelők oktatása és szakképzése, tanácsadási szolgáltatások, fórumok, versenyek, kiállítások és vásárok szervezése, kiadványok készítése részére a költségek 100 %-áig támogatott szolgáltatások formájában nyújtott támogatás. A támogatás nem tartalmazhat a termelőknek adott közvetlen kifizetéseket

A végrehajtás időpontja: 2007. július (vagy a szabályzat hatálybalépésének időpontja)

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2013. december 31-ig

A támogatás célja: Kis- és középvállalkozások támogatása

Hivatkozás az 1857/2006/EK bizottsági rendelet megfelelő cikkeire és az azokban engedélyezett elszámolható költségekre: A Dobrova – Polhov Gradec település 2007-2013 közötti időszakra vonatkozó vidékfejlesztési szabályzatának javasolt II. fejezete állami támogatásnak minősülő intézkedéseket tartalmaz a Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006.12.16., 3. o.) következő cikkeinek értelmében:

- 4. cikk: Mezőgazdasági üzemekben végrehajtott beruházás,
- 5. cikk: A hagyományos tájkép és épületek megőrzése,
- 15. cikk: Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban.

Az érintett ágazat(ok):

Mezőgazdaság: Földművelés és állattenyésztés

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Občina Dobrova – Polhov Gradec
Ulica Vladimirja Dolničarja 2
SLO-1356 Dobrova

Internetcím:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200753&dhd=89975>

Egyéb információk: A hagyományos tájkép és épületek megőrzésére szolgáló intézkedés keretében a település nagyobb mértékben támogatja a hagyományos anyagok felhasználását a nem termelési célú kulturális örökség megőrzésére irányuló beruházás esetében (10 % a kedvezőtlen helyzetű területeken, és 20 % az egyéb területeken), feltéve, hogy ez összhangban van az 1857/2006/EK rendelet 5. cikkének rendelkezéseivel.

A település szabályai megfelelnek azoknak a követelményeknek, amelyeket – a települések végrehajtási intézkedéseire vonatkozóan – az 1857/2006/EK bizottsági rendelet általános rendelkezései (a támogatás odaítélését megelőző lépések, támogatáshalmozás, átláthatóság és ellenőrzés) állapítanak meg.

Az illetékes hatóság nevében aláírta:
Mateja Tavčar
a település titkára

Támogatás száma: XA 154/07

Tagállam: Németország

Régió: Niedersachsen

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN)

Jogalap: Erlass des ML zur Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN); Landeshaushaltsordnung Niedersachsen

A támogatási program keretében tervezett éves kiadás, illetve az adott vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás összege: Évente kb. 8 projekt. A projektek összköltsége előreláthatólag 400 000–500 000 EUR tehető, projektenként, illetve kedvezményezettenként legfeljebb évi 100 000 EUR.

A támogatás intenzitása: A támogatható költségek legfeljebb 100 %-a részesül támogatásban

Engedélyezés időpontja: A támogatás kezdete az 1257/1999/EK rendelet szerinti támogatást követően, engedélyezés 2007-től

A támogatási program vagy az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: A támogatási program vége, illetve a 2010. decemberi utolsó részletfizetés időpontja

Támogatás célja: A 2092/91/EGK rendelet (ökológiai termelés) szerinti minőségi termékekre vonatkozó nem beruházási támogatás. A támogatást a KÖN nyújtja. A támogatás kedvezményezettjei olyan kis- és középvállalkozások, amelyek biogazdálkodással előállított mezőgazdasági termékek elsődleges termelésével foglalkoznak, vagy olyan kis- és középvállalkozások, amelyek mezőgazdasági termékek elsődleges termelésével foglalkoznak és a biogazdálkodás szerinti termelésre való átállást tervezik.

A projektek a következőket tartalmazzák:

A biogazdálkodás piaci tendenciáinak általános nyomon követése (az 1857/2006/EK rendelet 14. cikke (2) bekezdésének a) pontja)

Minőségbiztosítási rendszerek bevezetése (az 1857/2006/EK rendelet 14. cikke (2) bekezdésének b) pontja)

Mezőgazdasági termelők oktatása és szakképzése, valamint a biogazdálkodás területén, illetve az ökológiai termelésre való átálláshoz nyújtott olyan tanácsadás, amely nem minősül folyamatos vagy időről időre ismétlődő tevékenységnek (az 1857/2006/EK rendelet 15. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontja)

Vállalkozások közötti, tapasztalatokat megosztó fórumok, illetve kiállítások és vásárok (az 1857/2006/EK rendelet 15. cikke (2) bekezdésének d) pontja)

A tudományos ismeretek népszerűsítése és a minőségi rendszerekkel kapcsolatos tényszerű információk ismertetése (az 1857/2006/EK rendelet 15. cikke (2) bekezdésének e) pontja)

Kiadványok (az 1857/2006/EK rendelet 15. cikke (2) bekezdésének f) pontja)

Érintett gazdasági ágazatok: A projekt keretében lehetőleg az elsődleges mezőgazdasági termelés összes ágazatának piaci szereplőjét tekintetbe kell venni

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover, Referat 107.2

Internetcím:

http://www.ml.niedersachsen.de/master/C659683_N8970_L20_DO_I655.html

(a „nicht investive Projekte” [nem beruházási projektek] pont alatt)

Egyéb információ:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover

Dr. Schrörs
csoportvezető

Támogatás száma: XA 155/07

Tagállam: Szlovén Köztársaság

Régió: Območje občine Radeče

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Finančne pomoči v kmetijstvu iz proračuna občine Radeče

Jogalap: Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Radeče

A támogatási program keretében tervezett éves kiadás vagy a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege:

2007: 17 944 EUR

2008: 19 195 EUR

2009: 19 300 EUR

2010: 19 600 EUR

2011: 20 000 EUR

2012: 20 300 EUR

2013: 20 500 EUR

A támogatás maximális intenzitása:**1. Mezőgazdasági üzemekben elsődleges termelés céljából végrehajtott beruházás:**

- a kedvezőtlen helyzetű térségeken a támogatható költségek legfeljebb 50 %-áig,
- egyéb térségeken a támogatható költségek legfeljebb 40 %-áig.

A támogatás célja a mezőgazdasági üzemek jellemzőinek helyreállításába való beruházás, mezőgazdasági termeléshez használt berendezések vásárlása, állandó növénykultúrákba való beruházás, mezőgazdasági földek termővé tétele és a legelők és a mezőgazdasági üzemekhez vezető utak kezelése.

2. A hagyományos tájkép és épületek megőrzése:

- nem termelési célt szolgáló jellegzetességekbe való beruházás tekintetében a ténylegesen felmerülő költségek legfeljebb 100 %-áig,
- a gazdaságokban található termelési eszközökre irányuló beruházások tekintetében a ténylegesen felmerülő költségek 60 %-áig, vagy kedvezőtlen adottságú területeken 75 %-áig, feltéve, hogy a beruházás következtében nem növekedik a termelési potenciál,
- további támogatás nyújtható az épület kulturális örökség jellegének megőrzéséhez szükséges hagyományos anyagok felhasználásával járó többletköltségek 100 %-áig.

3. Gazdasági épületek közérdekből történő áthelyezése:

- amennyiben az áthelyezés pusztán meglévő létesítmények lebontásából, elszállításából és újbóli felépítéséből áll, a ténylegesen felmerülő költségek 100 %-áig,
- amennyiben az áthelyezés folytán létrejött korszerűbb létesítmények eredményeképpen a mezőgazdasági termelőnek előnye származik, akkor a mezőgazdasági termelő köteles a szóban forgó létesítmények áthelyezése után az értékelkedés mértékének legalább 60 %-ával, kedvezőtlen adottságú területeken pedig 50 %-ával hozzájárulni. Amennyiben a kedvezményezett fiatal mezőgazdasági termelő, e hozzájárulás mértéke legalább 45 %, illetve 55 %,
- amennyiben az áthelyezés folytán megnő a termelési potenciál, a mezőgazdasági termelő a növekedéssel összefüggő költségek legalább 60 %-ával, kedvezőtlen adottságú területeken pedig 50 %-ával köteles hozzájárulni. Amennyiben a kedvezményezett fiatal mezőgazdasági termelő, e hozzájárulás mértéke legalább 55 %, illetve 45 %.

4. Biztosítási díj fizetéséhez nyújtott támogatás:

- a helyi/önkormányzati támogatás fedezi a biztosítási díjaknak a nemzeti költségvetésből való társfinanszírozása utáni különbözetet, a termények és termékek természeti katasztrófaként besorolható kedvezőtlen időjárási feltételek által okozott károk elleni biztosítása, és az állatállomány betegségből eredő megsemmisülésének kockázata elleni biztosítása esetében a biztosítási díj támogatható költségeinek legfeljebb 50 %-áig.

5. Birtokrendezéshez nyújtott támogatás:

- jogi és adminisztratív eljárások során felmerült tényleges költségek 100 %-áig.

6. Minőségi mezőgazdasági termékek előállítását ösztönző támogatás:

- támogatott szolgáltatások formájában, a felmerült tényleges költségek 100 %-áig; nem tartalmazhat a termelőknek adott közvetlen kifizetéseket.

7. Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban:

- mezőgazdasági termelők oktatása és szakképzése, harmadik felek által nyújtott tanácsadási szolgáltatások, a gazdaságok számára tapasztalatokat megosztó fórumok megszervezése, a tudományos ismeretek terjesztését célzó versenyek, kiállítások és vásárok szervezése, és a kiadványok finanszírozása során felmerülő költségek 100 %-áig. A támogatás nem tartalmazhat a termelőknek adott közvetlen kifizetéseket.

A végrehajtás időpontja: 2007. július (vagy a szabályok hatálybalépésének dátuma)

A program illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2013. december 31-én fejeződik be

A támogatás célja: KKV-k támogatása

Hivatkozás az 1857/2006/EK bizottsági rendelet cikkeire és a támogatható költségekre: A Radeče településen a vidékfejlesztési programokhoz nyújtott állami támogatások szabályainak II. fejezete, amely a Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006.12.16., 3. o.) alábbi cikkeivel összhangban állami támogatásnak minősülő intézkedéseket is tartalmaz.

- 4. cikk: Mezőgazdasági üzemekben elsődleges termelés céljából végrehajtott beruházás,
- 5. cikk: A hagyományos tájkép és épületek megőrzése,
- 6. cikk: Gazdasági épületek közérdekből történő áthelyezése,
- 12. cikk: Biztosítási díj fizetéséhez nyújtott támogatás,
- 13. cikk: Birtokrendezéshez nyújtott támogatás,
- 14. cikk: Minőségi mezőgazdasági termékek előállítását ösztönző támogatás,
- 15. cikk: Technikai segítségnyújtás.

Az érintett gazdasági ágazat(ok): Mezőgazdaság

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Občina Radeče
Milana Majcna 1
SLO-1433 Radeče

Internetcím:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhdid=90457>

Egyéb információ: A termények és termékek biztosítása céljából fizetendő biztosítási díjakra vonatkozó intézkedés magában foglalja a következő, természeti katasztrófaként besorolható kedvezőtlen időjárási feltételeket: tavaszi fagyok, jégverés, villámcsapás, villámcsapás okozta tűz, hurrikán és áradások.

A helyhatósági szabályok a helyhatóságok által elfogadandó intézkedések és a végrehajtandó általános intézkedések (a támogatás elosztására vonatkozó eljárás, a támogatás halmozása és a támogatás átláthatósága és megfigyelése) tekintetében megfelelnek az 1857/2006/EK bizottsági rendelet követelményeinek.

Támogatás száma: XA 156/07

Tagállam: Szlovénia

Régió: Območje Mestne občine Nova Gorica

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Podpore programom razvoja kmetijstva v Mestni občini Nova Gorica 2007-2013

Jogalap: Pravilnik o dodeljevanju finančnih pomoči za programe in investicije v kmetijstvu v Mestni občini Nova Gorica

A támogatási program keretében tervezett éves kiadás vagy a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege:

A 2007-2013 közti időszakban az átlagos éves összeg 55 188 EUR

A támogatás maximális intenzitása:

1. *Mezőgazdasági üzemekben elsődleges termelés céljából végrehajtott beruházás:*
 - kedvezőtlen adottságú területeken a támogatható költségek 50 %-áig, egyéb területeken a beruházások támogatható költségeinek 40 %-áig.

A támogatás célja a földek, legelők és a mezőgazdasági üzemekhez vezető utak kezelése és a mezőgazdasági termeléshez használt berendezésekbe való beruházás.

2. *Biztosítási díj fizetéséhez nyújtott támogatás:*

- a települési támogatás fedezi a biztosítási díjnak a nemzeti költségvetésből való társfinanszírozása utáni különbözetet, a termények és termékek kedvezőtlen időjárási feltételek és természeti katasztrófák által okozott károk elleni biztosítása, és az állatállomány betegségből eredő megsemmisülésének kockázata elleni biztosítása esetében a biztosítási díj támogatható költségeinek legfeljebb 50 %-áig.

3. *Birtokrendezéshez nyújtott támogatás:*

- jogi és adminisztratív eljárások során felmerült tényleges költségek 100 %-áig.

4. *Minőségi mezőgazdasági termékek előállítását ösztönző támogatás:*

- támogatott szolgáltatások formájában, a támogatható költségek 100 %-áig.

5. *Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban:*

- mezőgazdasági termelők oktatása és szakképzése, fórumok, versenyek, kiállítások, vásárok megszervezése, kiadványok, katalógusok, weboldalak és tudományos ismeretek terjesztése során felmerült költségek 100 %-áig. A támogatás támogatott szolgáltatások formájában nyújtandó és nem tartalmazhat a termelőknek adott közvetlen kifizetéseket.

A végrehajtás időpontja: 2007. július (vagy a szabályok hatálybalépésének dátuma)

A program illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2013. december 31.

A támogatás célja: KKV-k támogatása

Érintett ágazat: Mezőgazdaság

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Mestna občina Nova Gorica

Trg E. Kardelja 1

SLO-5000 Nova Gorica

Internetcím:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhid=90451>

Egyéb információ: A termények és termékek biztosítása céljából fizetendő biztosítási díjakra vonatkozó intézkedés magában foglalja a következő, természeti katasztrófaként besorolható kedvezőtlen időjárási feltételeket: tavaszi fagyok, jégverés, villámcsapás, villámcsapás okozta tűz, hurrikán és áradások.

A helyhatósági szabályok a helyhatóságok által elfogadandó intézkedések és a végrehajtandó általános intézkedések (a támogatás elosztására vonatkozó eljárás, a támogatás halmozása és a támogatás átláthatósága és megfigyelése) tekintetében megfelelnek az 1857/2006/EK bizottsági rendelet követelményeinek.

Tatjana Gregorčič
gazdasági osztályvezető

V

(Vélemények)

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

EURÓPAI SZEMÉLYZETI FELVÉTELI HIVATAL (EPSO)

NYÍLT VERSENYVIZSGA-FELHÍVÁS OHIM/AD/01-02/07 ÉS OHIM/AST/01-02/07

(2007/C 300/12)

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) – a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (a továbbiakban: BHPP) nevében – az alábbi nyílt versenyvizsgákat szervezi:

- OHIM/AD/01/07 – Tisztviselők (AD6) bolgár, ciprusi, cseh, észt, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, román, szlovák vagy szlovén állampolgársággal, az iparjogvédelem területén.
- OHIM/AD/02/07 – Tisztviselők (AD6) az iparjogvédelem területén.
- OHIM/AST/01/07 – Asszisztensek (AST3) bolgár, ciprusi, cseh, észt, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, román, szlovák vagy szlovén állampolgársággal, az iparjogvédelem területén.
- OHIM/AST/02/07 – Asszisztensek (AST3) az iparjogvédelem területén.

A pályázati felhívásokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2007. december 12-i C 300 A számában csak angol, francia és német nyelven teszik közzé.

További információk az EPSO honlapján találhatóak: <http://europa.eu/epso>

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

BIZOTTSÁG

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – LENGYELORSZÁG

Állami támogatás C 34/07 (ex N 93/06) – Hajóúrtartalom-adó bevezetése a tengeri fuvarozás támogatása érdekében

Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése értelmében

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 300/13)

A Bizottság 2007. szeptember 12-i levelében, amelynek hiteles nyelvű másolata ennek az összefoglalónak a végén található – értesítette a Lengyel Köztársaságot az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítására vonatkozó határozatáról a fent említett támogatással kapcsolatosan.

Az érdekelt felek észrevételeiket ezen összefoglaló és az azt követő levél közzétételét követő egy hónapon belül nyújthatják be az alábbi címre:

European Commission (Európai Bizottság)
Directorate-General for Energy and Transport (Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóság)
Directorate A, Unit A3 (A. Igazgatóság, A3. Csoport)
B-1049 Brussels (Brüsszel)
Fax: (32-2) 296 12 42

A beérkezett észrevételeket közlik a Lengyel Köztársasággal. Az észrevételeiket előterjesztő érdekelt felek írásban kérhetik – kérésüket megindokolva –, hogy személyazonosságukat bizalmasan kezeljék.

AZ ÖSSZEFOGLALÁS SZÖVEGE

1. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

1.1. Cím

Hajóúrtartalom-adó

1.2. A bejelentett intézkedés ismertetése

A hajóúrtartalom-adó a nemzetközi tengeri fuvarozásban részt vevő hajótulajdonosok esetében a társasági adót vagy a személyi jövedelemadót helyettesítő átalányadónak tekintendő, amelynek összegét a működtetett hajóflotta úrtartalma alapján állapítják meg. Az adóalapot úgy fogják képezni, hogy a flotta minden egyes hajójának úrtartalmát 100 nettó tonnánként egy 0,50-től 0,10 EUR-ig terjedő, csökkenő mértékű együtthatóval szorozzák meg.

Ezen adónem hatálya alá tartozó tevékenységnek minősül a nemzetközi tengeri fuvarozás, a tengeri mentési műveletek, a vontatás azzal a feltétellel, hogy a vontatóhajók bevételeinek

több mint 50 %-a egy adott kikötőből, kikötőbe vagy kikötőn belül történő vontatáson kívüli tevékenységből származik, és a kotrás azzal a feltétellel, hogy a kotróhajók bevételeinek több mint 50 %-a a kitermelt anyagok tengeri fuvarozásából származik.

A hajóúrtartalom-adó hatálya alá számos kiegészítő tevékenység is tartozik, beleértve a hajók üzemeltetésének és a személyzet irányításának költségeit, valamint a hajók bérbeadásából származó bevételeket.

Továbbá a személyi jövedelemadó fizetésére kötelezett hajótulajdonosok az egészségbiztosítási járulékot leírhatják a hajóúrtartalom-adó összegéből, a társadalombiztosítási járulékot pedig a hajóúrtartalom-adó adóalapjából.

2. A TÁMOGATÁS MEGLÉTÉNEK ELŐZETES VIZSGÁLATA

A bejelentett támogatási rendszer az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében egyértelműen állami támogatásnak minősül.

3. AZ INTÉZKEDÉSNEK A KÖZÖS PIACCAL VALÓ ÖSSZE-EGYEZTETHETŐSÉGE TEKINTÉBEN FELMERŰLŐ KÉTSÉGEK

A Bizottságnak kétségei vannak afelől, hogy a bejelentett támogatási rendszer alábbiakban felsorolt elemei a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők-e, ezért a 659/1999/EK rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban hivatalos vizsgálati eljárást indított:

- az a tény, hogy a személyi jövedelemadó fizetésére kötelezett természetes vagy jogi személyek a hajóúrtartalom-adó hatálya alá tartozhatnak,
- amennyiben a hajóúrtartalom-adó valóban helyettesítheti a személyi jövedelemadót, az említett személyek esetében annak a lehetősége, hogy a társadalombiztosítási járulékot levonják a hajóúrtartalom-adó adóalapjából, az egészségbiztosítási járulékot pedig a hajóúrtartalom-adó összegéből,
- azon előírás, miszerint a hajóúrtartalom-adó hatálya alá eső vállalatok csak öt évig kötelesek ezen adónem szerint adózni,
- az a lehetőség, miszerint a hajóúrtartalom-adó hatálya alá eső vállalatok azon hajóikra is a hajóúrtartalom-adó szerint fizethetik meg az adót, amelyek összességére a vállalat nem végzi, saját maga vagy harmadik felek részére, a következő három tevékenységet: hajók gazdasági igazgatása, műszaki üzemeltetése és a személyzet irányítása olyan hajók esetében, amelyek úrtartalma több mint négyszerese azon hajók úrtartalmának, amelyek esetében a vállalat végzi az említett tevékenységeket,
- az a tény, hogy a hajóúrtartalom-adó hatálya alá tartoznak olyan vontatóhajók és/vagy kotróhajók is, amelyek egy pénzügyi éven belül üzemelési idejük kevesebb mint felében végeznek tengeri fuvarozásnak minősülő szolgáltatásokat,
- a stratégiai és gazdasági igazgatással kapcsolatos azon előírás, miszerint gyakorlatilag minden kulcsfontosságú döntést Lengyelországban kell meghozni és a magas beosztású személyzetnek, a székhelyeknek, az igazgatóságoknak, illetve az irányítóttestületnek Lengyelországban kell lennie, problémákat vehet fel az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés szempontjából, valamint abból a szempontból, hogy korlátozza a más tagállamokban letelepedett hajótulajdonosok szabadságát abban, hogy amennyiben másodlagos telephelyet létesítenek Lengyelországban, ők is élvezhessék az intézkedés nyújtotta előnyöket.

A LEVÉL SZÖVEGE

„1. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 1 lutego 2006 r.⁽²⁾ Polska zgłosiła Komisji zamiar wprowadzenia systemu podatku tonażowego. Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 93/06.

⁽¹⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

A 659/1999/EK rendelet 4. cikkének (4) bekezdése:
„4. Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, a Szerződés 93. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt (továbbiakban: »hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat«).”

⁽²⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2006) A/12656.

(2) W pismach z dnia 9 marca, 7 września i 14 listopada 2006 r. oraz 11 kwietnia 2007 r.⁽³⁾ służby Komisji zwróciły się z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W odpowiedziach z dnia 13 kwietnia, 9 i 16 maja 2006 r., 5 stycznia oraz 6 czerwca 2007 r.⁽⁴⁾ władze polskie przekazały informacje, o które zostały poproszone. Dodatkowo dnia 19 stycznia 2007 r. miało miejsce spotkanie na szczeblu technicznym.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Tytuł

(3) Podatek tonażowy

2.2. Streszczenie

(4) Podatek tonażowy to nowy podatek, który obejmuje armatorów prowadzących działalność w międzynarodowej żegludze morskiej. Armatorzy spełniający pewne kryteria (patrz ppkt 2.7 — Kryteria kwalifikacji) mogą w przeciagu następných trzech lat dokonać wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym. W odniesieniu do armatora, który złożył wniosek o objęcie go podatkiem tonażowym i któremu organy podatkowe przyznały prawo do tej formy opodatkowania (zwanego dalej »armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym«), roczne opodatkowanie przychodu z udziału w międzynarodowym transporcie morskim statków objętych podatkiem tonażowym będzie obliczane na zasadzie ryczałtu liczonego na podstawie pojemności netto posiadanej przez niego floty.

2.3. System podatku tonażowego

(5) Polski system opodatkowania podatkiem tonażowym został wprowadzony przez Ustawę o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.⁽⁵⁾ Powinien on wejść w życie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2007 r., gdy tylko zostanie zatwierdzony przez Komisję.

(6) Według władz polskich zgłoszona Ustawa o podatku tonażowym została przygotowana na podstawie analizy istniejących systemów podatku tonażowego obowiązujących w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie, Belgii i Niderlandach oraz po konsultacjach z armatorami.

(7) Ustawa o podatku tonażowym pozwala armatorom opodatkowanym podatkiem tonażowym na zwolnienie z obowiązku dokonywania wpłat z zysku, o których mowa w Ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych⁽⁶⁾ oraz w Ustawie z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa⁽⁷⁾, w zakresie przychodów z działalności opodatkowanej tym podatkiem.

⁽³⁾ Nr ref. TREN(2006) D/204393, D/210227, D/223420 i TREN(2007) D/307010.

⁽⁴⁾ Zarejestrowanymi pod nr ref. TREN(2006) A/19774, A/22657 i TREN(2007) A/31073, A/34300.

⁽⁵⁾ Dziennik Ustaw z 2006 r., nr 183, poz. 1353.

⁽⁶⁾ Dziennik Ustaw z 1992 r., nr 6, poz. 27, z późn. zm.

⁽⁷⁾ Dziennik Ustaw z 1995 r., nr 154, poz. 792.

- (8) Zgodnie z art. 5 Ustawy o podatku tonażowym, w odniesieniu do każdego statku objętego podatkiem tonażowym dobową stawkę w odniesieniu do przychodów z działalności kwalifikującej się do objęcia opodatkowaniem ustala się na zasadzie zryczałtowanej stawki w zależności od pojemności netto statku od każdych 100 NT i na każdy rozpoczęty dzień, niezależnie od tego czy statek jest w eksploatacji, czy nie:

Pojemność netto statku	Stawki do obliczenia dochodu
Do 1 000 NT	Równowartość 0,5 euro za każde 100 NT
Od 1001 do 10 000 NT	Równowartość 0,35 euro za każde 100 NT
Od 10 001 do 25 000 NT	Równowartość 0,20 euro za każde 100 NT
Od 25 001 NT	Równowartość 0,10 euro za każde 100 NT

- (9) Dla celów obliczeniowych pojemność netto statku zaokrąglą się w następujący sposób: pojemność mniejszą niż 50 NT pomija się, a pojemność 50 i więcej podwyższa się do pełnych 100 NT.
- (10) Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się od podstawy opodatkowania, którą stanowi wysokość dochodu obliczanego jak wskazano powyżej i która podlega opodatkowaniu normalną 19 % stawką podatku dochodowego od osób prawnych aktualnie obowiązującego w Polsce lub podatku dochodowego od osób fizycznych, zależnie od tego, czy armator opodatkowany podatkiem tonażowym normalnie podlega opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych, czy podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (11) Kwota podatku tonażowego będzie obliczana w EUR, a płacona w PLN po przeliczeniu według średniego kursu EUR ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego miesiąca, za który jest obliczany podatek tonażowy. Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się bez pomniejszania dochodu o koszty jego uzyskania.
- (12) Zgodnie z art. 8 Ustawy o podatku tonażowym przychody uzyskane przez armatora będącego podatnikiem podatku tonażowego ze sprzedaży statku, w części niewykorzystanej na nabycie własności, remont, modernizację lub przebudowę innego statku, w okresie 3 lat od dnia sprzedaży, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym, lecz stawką ryczałtową w wysokości 15 %.
- (13) Osoby fizyczne lub osoby będące współnikami spółki osobowej podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych korzystają ze specjalnych dodatkowych środków. Przysługuje im prawo do odliczenia:
- od kwoty podatku tonażowego, kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne określonej w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych⁽⁸⁾, zapłaconej przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 6 Ustawy o podatku tonażowym); oraz

– od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, kwoty składek na ubezpieczenia społeczne określonych w Ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁽⁹⁾, zapłaconych przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 4 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym).

- (14) Kwota składek na ubezpieczenia społeczne podlegająca odliczeniu nie może przekroczyć podstawy opodatkowania (art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4 Ustawy o podatku tonażowym). Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek tonażowy, nie może przekroczyć 7,75 % podstawy wymiaru tej składki. W związku z powyższym odliczenie kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne może anulować należną kwotę podatku tonażowego, nie może jednak sprawić, że będzie ona ujemna.
- (15) Armator opodatkowany podatkiem tonażowym musi dostarczyć odpowiednie dokumenty stwierdzające faktyczne poniesienie przez niego wydatków na cele ubezpieczenia zdrowotnego oraz ubezpieczeń społecznych.
- (16) Władze polskie wyjaśniają, że odliczenia składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe zgodnie z art. 4 ust. 3 oraz art. 6 przysługują jedynie armatorom będącym osobami fizycznymi i tym samym nie obejmują armatorów będących osobami prawnymi. Władze polskie twierdzą, że taki system odliczeń wynika ze specyfiki funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w Polsce. Wskazały one, że system ten nie przewiduje obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby prawne w związku z prowadzoną przez nie działalnością.
- (17) W tym zakresie, z polskiego systemu podatkowego, w szczególności z Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz Ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne⁽¹⁰⁾, wynika, że w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych możliwe jest odliczenie składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy opodatkowania oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne od wysokości podatku. Zdaniem władz polskich zasadą jest kompensowanie poprzez system podatku dochodowego składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne płaconych przez podatników (osoby fizyczne). To właśnie dlatego, według władz polskich, wprowadzona została możliwość odliczenia tego rodzaju składek od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, względnie od podatku tonażowego.
- (18) Władze polskie utrzymują również, że wyłączenie możliwości kompensaty tych składek poprzez podatek tonażowy w odniesieniu do armatorów będących osobami fizycznymi stawiałoby ich w gorszej sytuacji niż innych płatników podatku dochodowego od osób fizycznych. W konsekwencji stanowiłoby to niczym nieuzasadnione zróżnicowanie sytuacji prawnej podatników w odniesieniu do możliwości odliczania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w zależności od formy opodatkowania. Kompensata tych składek nie jest zatem związana jedynie z podatkiem tonażowym.

⁽⁸⁾ Dziennik Ustaw z 2004 r., nr 210, poz. 2135, z późn. zm.

⁽⁹⁾ Dziennik Ustaw z 2007 r., nr 11, poz. 74, z późn. zm.

⁽¹⁰⁾ Dziennik Ustaw z 1998 r., nr 144, poz. 930, z późn. zm.

- (19) Władze polskie podkreślają, że odpowiednie przepisy Ustawy o podatku tonażowym nie pozwalają na odliczenie od podatku tonażowego składek zapłaconych przez członków załogi zatrudnionych na pokładzie statków lub innych pracowników armatorów.

2.4. Cel programu

- (20) Program opiera się na wprowadzeniu środków podatkowych na rzecz sektora gospodarki morskiej związanego z międzynarodowym transportem morskim. Ma on na celu zachęcenie do powrotu do — aktualnie prawie pustego — polskiego rejestru statków handlowych przewidywanej ilości ok. 96 statków, zwiększenie zatrudnienia wspólnotowych marynarzy oraz zatrudnienia w sektorze morskim na lądzie.
- (21) Według władz polskich, Ustawa o podatku tonażowym ma na celu zmniejszenie negatywnych skutków »przeładowania« statków polskich armatorów pod obce bandery, takich jak:
- spadek zatrudnienia w gospodarce morskiej;
 - utrata przez Polskę morskiego »know-how«;
 - dodatkowe koszty ponoszone przez kontrolę państwa portu (Port State Control) państw Unii Europejskiej przy kontroli statków polskich pływających pod »wygodnymi banderami«;
 - bojkotowanie polskich statków pływających pod »wygodnymi banderami« przez Międzynarodowy Związek Transportowców;
 - brak możliwości korzystania przez polskich armatorów z instrumentów polityki żegludowej Unii Europejskiej, skierowanych wyłącznie do statków podnoszących bandery państw członkowskich Unii Europejskiej.
- (22) Z analiz i symulacji przeprowadzonych przez władze polskie wynika, że wprowadzenie podatku tonażowego spowoduje stopniowy powrót statków polskich pod banderę narodową, a także przyczyni się do zwiększenia wpływów do budżetu państwa z tytułu eksploatacji statków morskich przez armatorów krajowych. Zarówno każde powiększenie Polskiego Rejestru Statków, jak i każde nowe działanie w ramach żeglugi na terenie Polski przeprowadzone w celu skorzystania z proponowanego podatku, doprowadzi do zwiększenia zatrudnienia.

2.5. Budżet

- (23) Polski system podatku tonażowego będzie finansowany przez redukcję wpływów do budżetu państwa. Niemniej jednak władze polskie nie są w stanie ocenić wysokości dochodów fiskalnych, które zostaną utracone. Szacowany dochód z podatku tonażowego wyniesie ok. 0,175 mln EUR rocznie.

2.6. Czas trwania programu

- (24) Pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r. władze polskie zobowiązały się do ograniczenia czasu stosowania podatku tonażowego do okresu 10 lat oraz do ponownego zgłoszenia programu po upływie tego 10-letniego okresu. W związku z tym analizowany tu program po jego zatwierdzeniu wejdzie w życie na lata 2007-2016.

2.7. Kryteria kwalifikacji

2.7.1. Kwalifikujące się statki

- (25) Statkiem kwalifikującym się do objęcia podatkiem jest statek morski o polskiej przynależności wykorzystywany w międzynarodowym transporcie morskim i spełniający wszystkie warunki dopuszczenia do żeglugi na morzu. Uznanie statku za statek morski wymaga uzyskania świadectwa zgodnie z Międzynarodową konwencją w sprawie linii ładunkowych lub Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

2.7.2. Kwalifikująca się działalność

- (26) Podatek tonażowy obejmie wyłącznie armatorów prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług morskiej żegludzie międzynarodowej z wykorzystaniem statków o pojemności powyżej 100 GT. Działalnością kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym jest:

- (i) transport ładunków i/lub pasażerów,
- (ii) ratownictwo pełnomorskie (statki ratownicze oraz używane do transportu osób na morzu),
- (iii) holowanie pełnomorskie, pod warunkiem że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku podatkowego przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi transportu morskiego innego niż holowanie do portu i z portu,
- (iv) pogłębianie, pod warunkiem, że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pełnym morzu.

- (27) W Ustawie o podatku tonażowym pod pojęciem żeglugi międzynarodowej należy rozumieć żeglugę morską wykonywaną między portami polskimi a portami zagranicznymi, żeglugę morską między portami polskimi lub żeglugę morską między portami polskimi, pod warunkiem, że podróż ta stanowi odcinek dalszej podróży morskiej do portu zagranicznego. W związku z tym, żegluga jedynie w granicach Polski (kabotaż) nie może zostać objęta podatkiem tonażowym na podstawie obecnej Ustawy o podatku tonażowym.

- (28) Dodatkowo pewna działalność pomocnicza związana z usługami w zakresie transportu towarów lub pasażerów lub mająca na celu wspomaganie działalności głównej może również podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Artykuł 3 ust. 2 Ustawy o podatku tonażowym wymienia działania pomocnicze, które również mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, pod warunkiem, że mają związek ze świadczeniem kwalifikujących się usług wymienionych powyżej. Działalność pomocnicza, to działalność w zakresie:

- (i) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- (ii) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- (iii) prowadzenia terminali pasażerskich,

- (iv) sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- (v) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- (vi) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- (vii) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym,
- (viii) zarządu nad statkami,
- (ix) świadczenia usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku,
- (x) działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku.
- (29) Artykuł 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym zawiera wykaz działalności, która nie może podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym:
- (i) poszukiwania, badania geologiczne oraz wydobywanie zasobów mineralnych z dna morskiego,
- (ii) rybołówstwo lub przetwórstwo rybne,
- (iii) budowa portów morskich, budowa i remont infrastruktury portowej lub urządzeń portowych,
- (iv) budowa elektrowni wiatrowych,
- (v) budowa rurociągów przesyłowych na dnie morza,
- (vi) budowa dróg wodnych lub pogłębianie dna dróg i zbiorników wodnych,
- (vii) prace podwodne,
- (viii) świadczenie usług pilotowych w granicach portów morskich,
- (ix) żegluga pasażerska w granicach portów i przystani morskich,
- (x) edukacja, badania naukowe, sport lub transport rekreacyjny,
- (xi) eksploatacja statków stale zakotwiczonych lub zacumowanych, które nie posiadają zdolności żeglugaowej,
- (xii) holowanie, chyba że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi holowania innego niż holowania do i z portu oraz w granicach portu,
- (xiii) pogłębianie, chyba że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pelnym morzu.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator to osoba fizyczna lub osoba prawna, spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością, spółka cywilna, spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna lub spółka kapitałowa w organizacji, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w Polsce i posiadająca ważny Dokument Zgodności wydany zgodnie z Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu⁽¹¹⁾. Armator taki musi spełniać przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawiać żeglugę statkiem morskim własnym lub cudzym,
 - być właścicielem statku, nie uprawiając jednocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym, lub
 - zarządzać cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy.
- (32) Władze polskie dokładniej określają⁽¹²⁾, że przedsiębiorstwa kwalifikujące się do objęcia podatkiem mogą być:
- osobami fizycznymi, spółkami cywilnymi osób fizycznych, spółkami jawnymi osób fizycznych oraz spółkami komandytowo-akcyjnymi, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, usług i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 800 000 EUR,
 - spółkami handlowymi (osobowymi i kapitałowymi, w tym również w organizacji), a także innymi osobami prawnymi,
 - zagranicznymi osobami prawnymi, zagranicznymi jednostkami nie posiadającymi osobowości prawnej oraz zagranicznymi osobami fizycznymi, prowadzącymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność osobiście, przez osobę upoważnioną lub przy pomocy pracowników — w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na wielkość przychodów,
 - innymi jednostkami nie wymienionymi powyżej, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych — od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane.
- (33) W związku z zarządzaniem strategicznym, przedsiębiorstwo objęte podatkiem tonażowym musi podejmować decyzje w kwestii znacznych wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Przy ocenie powyższych kwestii, władze polskie wezmą pod uwagę stopień, w jakim zagraniczni pracownicy pracują pod kierunkiem pracowników polskich. lub w jakim odpowiadają przed pracownikami polskimi. W ocenie czy strategiczna działalność przeprowadzana jest z terytorium Polski ważne również będzie umiejscowienie głównej siedziby, włączając w to miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz miejsce, z którego podejmowane są decyzje zarówno rady nadzorczej, jak i zarządu.

2.7.3. Kwalifikujące się podmioty

- (30) Przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są przedsiębiorstwa armatorskie spełniające określone kryteria.

⁽¹¹⁾ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Infrastruktury (WE) nr 4/2005, poz. 28.

⁽¹²⁾ Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dziennik Ustaw z 2002 r., nr 76, poz. 694, z późn. zm.

(34) W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe sprawdzają, czy działalność w zakresie planowania tras, przyjmowania rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenia statku, zarządzania i szkolenia pracowników, technicznego zarządzania statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, ma miejsce w Polsce. Znaczenie ma także zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale, itp. w Polsce oraz zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem personelu umiejscowionego w Polsce. Fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce może działać jako dodatkowy argument na poparcie elementów wskazanych powyżej. W każdym razie przedsiębiorstwo musi przejść obie części oceny: badanie zarządzania strategicznego oraz zarządzania komercyjnego, z wynikiem pozytywnym.

(35) Podsumowując, przedsiębiorstwo kwalifikujące się do objęcia pomocą musi spełniać trzy kryteria:

- podlegać opodatkowaniu polskim podatkiem dochodowym od osób prawnych lub podatkiem dochodowym od osób fizycznych;
- wykorzystywać w swej działalności kwalifikujące się statki, pływające pod polską banderą;
- oraz wykonywać nad nimi zarząd strategiczny i komercyjny z terytorium Polski.

2.7.4. Środki zabezpieczające

(36) System pomocy przewiduje pewne środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań w Polsce lub w innych krajach, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji.

(37) Po pierwsze należy przypomnieć, że podatek tonażowy będzie funkcjonował w ramach polskiego systemu podatkowego. System ten opiera się głównie na:

- Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 15 lutego 1992 r. ⁽¹³⁾; oraz
- Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r. ⁽¹⁴⁾.

2.7.5. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek na zasadzie ceny rynkowej

(38) Przepisy dwóch wyżej wspomnianych obecnie obowiązujących ustaw podatkowych zawierają uregulowania uniemożliwiające »przerzucanie« dochodu ze spółki stowarzyszonej nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do spółki opodatkowanej tym podatkiem. Artykuł 11 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ⁽¹⁵⁾ (i odpowiednio art. 25 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ⁽¹⁶⁾) stanowi, że jeśli podatnicy powiązani są ze sobą w sposób ustalony lub narzucony przez te przepisy, i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną

ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań. Władze polskie są zdania, że zasada ta odnosi się również *mutatis mutandis* do transakcji między spółkami stowarzyszonymi opodatkowanymi podatkiem tonażowym a spółkami stowarzyszonymi nieopodatkowanymi tym podatkiem. W tym celu dochody takich podatników określa się w drodze oszacowania przy zastosowaniu metod wskazanych w odpowiedniej ustawie podatkowej (tj. w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych lub Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych).

(39) Dodatkowo, zgodnie z art. 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy, którzy zawierają transakcje z podmiotami powiązanymi mają obowiązek sporządzania szczególnej dokumentacji podatkowej. Istnieje obowiązek przedłożenia takiej dokumentacji na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Dokumentacja ta musi stanowić dowód na to, że przeprowadzone transakcje nie różnią się od transakcji zawieranych przez podmioty niezależne, a jeśli odbiegają od transakcji rynkowych, należy udokumentować, że jest to uzasadnione racjonalnymi przesłankami. Przepisy obu ustaw o podatku dochodowym przewidują szczególną stawkę podatku w wysokości 50 %, która ma zastosowanie do oszacowanego dochodu podatników podlegających opodatkowaniu w Polsce, jeśli podatnicy ci nie przedstawiają organom podatkowym wymaganej przez przepisy dokumentacji w zakresie transakcji z powiązanymi z nimi spółkami.

(40) Przepisy te będą stosowane również w odniesieniu do podatników opodatkowanych podatkiem tonażowym będących jednocześnie płatnikami podatku dochodowego w odniesieniu do działalności, która nie kwalifikuje się do objęcia podatkiem tonażowym. Obowiązujące przepisy prawne umożliwiają dokonywanie weryfikacji osiągniętego zysku poprzez sprawdzenie kosztów uzyskania przychodów i kosztów podatkowych. Natomiast w przypadku podatku tonażowego opodatkowaniu podlega inna kategoria dochodu niezwiązana z przychodami i kosztami w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. Jest ona uzależniona jedynie od tonażu posiadanych statków i okresu ich eksploatacji.

(41) W związku z powyższym Polska uważa, że ustawodawstwo podatkowe zawiera już środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści oparte na zasadzie ceny rynkowej, które są wystarczające do wykrycia i skorygowania transakcji między podmiotami powiązanymi, zawieranych po cenie innej niż cena rynkowa.

2.7.6. Odrębna księgowość

(42) Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy o podatku tonażowym działalność armatora objętą podatkiem tonażowym należy oddzielić od innych rodzajów prowadzonej przez niego działalności.

⁽¹³⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 54, poz. 654, z późn. zm.

⁽¹⁴⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁵⁾ Por. przypis 13.

⁽¹⁶⁾ Por. przypis 14.

(43) Armatorzy podlegający Ustawie o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. ⁽¹⁷⁾, tj. ci, którzy zarejestrowali swą działalność lub główne miejsce zarządzania w Polsce, zobowiązani są w prowadzonej ewidencji księgowej do oddzielenie aktywów i pasywów, przychodów i związanych z nimi kosztów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem tonażowym oraz tych, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Ponadto armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani prowadzić w okresie opodatkowania podatkiem tonażowym odrębny wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z działalnością objętą tym podatkiem.

(44) Polskie ustawodawstwo podatkowe ⁽¹⁸⁾ zezwala organom podatkowym na dokonanie, jeśli to konieczne, określenia zysków z różnego rodzaju działalności prowadzonej przez podatników w drodze oszacowania. Podatnicy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej (lub księgi przychodów i rozchodów w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych) w sposób zapewniający możliwość określenia wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za dany rok podatkowy. W przedstawianych przez siebie dokumentach armatorzy objęci podatkiem tonażowym muszą uwzględnić środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne oraz wszelkie informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych.

(45) W sytuacji gdy armator objęty podatkiem tonażowym prowadzi działalność objętą podatkiem tonażowym oraz inną działalność objętą podatkiem dochodowym, wówczas jest on zobowiązany w ewidencji księgowej wyodrębnić przychody i związane z nimi koszty, pochodzące z obu rodzajów działalności. W ten sposób obowiązujące przepisy podatkowe uniemożliwiają transfer dochodów lub zysku z działalności nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do działalności nim opodatkowanej.

(46) W konsekwencji władze polskie są zdania, że obecne ustawodawstwo podatkowe w wystarczający sposób określa zasady podziału nie tylko przychodów i kosztów, lecz także zadłużenia i kapitalizacji w odniesieniu do podatku tonażowego w zakresie działalności objętej oraz nieobjętej tym podatkiem.

2.7.7. Minimalny udział we własności floty

(47) Ustawa o podatku tonażowym nie ustanawia wymogu minimalnego udziału armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym we własności floty. W szczególności dochody z czarterowania statków na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie lub z komercyjnego zarządzania cudzymi statkami mogą najwyraźniej bez żadnych ograniczeń zostać objęte podatkiem tonażowym.

⁽¹⁷⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁸⁾ Artykuł 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 24a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2.7.8. Zasady dotyczące nakładów finansowych

(48) Żadne ulgi podatkowe, takie jak amortyzacja majątku, nie przysługują w odniesieniu do części nakładów finansowych netto związanej z działalnością objętą podatkiem tonażowym. Aktywa brane pod uwagę w odniesieniu do działalności objętej podatkiem tonażowym to kwalifikujące się statki, aktywa trwałe częściowo lub w całości wykorzystywane do wykonywania tej działalności oraz aktywa łatwo zbywalne i powiązane. Jedynie ta część kosztów odsetek oraz strat kursowych, która związana jest z działalnością nieobjętą podatkiem tonażowym, będzie podlegać odliczeniu od dochodu pochodzącego z działalności opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób prawnych.

2.7.9. Opcja »wszystko albo nic«

(49) Artykuły 3 oraz 4 Ustawy o podatku tonażowym stanowią, że armator opodatkowany podatkiem tonażowym rozlicza w ten sposób całą działalność kwalifikującą się do objęcia tym podatkiem wykonywaną z wykorzystaniem wszystkich posiadanych statków kwalifikujących się do objęcia tym podatkiem. Nie jest możliwe wybiórcze korzystanie z systemu podatku tonażowego.

(50) Zasadę tą stosuje się także w odniesieniu do grup przedsiębiorstw. Wszystkie przedsiębiorstwa z danej grupy przedsiębiorstw kwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym podlegające opodatkowaniu w Polsce muszą przyjąć sposób opodatkowania podatkiem tonażowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności kwalifikujących się do objęcia podatkiem tonażowym, w momencie gdy jedno z nich wybierze ten sposób opodatkowania.

(51) Zasada ta ma celu uniknięcie sytuacji, w której armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym wybieraliby opodatkowanie podatkiem tonażowym w odniesieniu do statków przynoszących dochody, zachowując opodatkowanie zwyczajnym podatkiem dochodowym tej części floty, która przynosi straty. W Ustawie o podatku tonażowym brak jest szczegółowych przepisów dotyczących grup przedsiębiorstw, gdyż znajdują się one w Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(52) Jako grupę przedsiębiorstw należy rozumieć wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane przez jedną osobę fizyczną, lub w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie jest kontrolowane w ten sposób, to przedsiębiorstwo oraz inne przedsiębiorstwa przez nie kontrolowane. Zgodnie z tymi przepisami osoba kontroluje przedsiębiorstwo, jeśli jest zdolna do kontrolowania lub nabycia kontroli, w sposób bezpośredni lub pośredni, działalności tego przedsiębiorstwa.

(53) Zgodnie z art. 11 Ustawy o podatku tonażowym, w przypadku połączenia się armatorów, z których przynajmniej jeden opodatkowany jest podatkiem tonażowym lub w przypadku, gdy armator opodatkowany podatkiem tonażowym przejmuje innego armatora, nowo utworzone przedsiębiorstwo będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem tonażowym w odniesieniu do całości posiadanej kwalifikującej się floty.

(54) Kierując się tą samą logiką, w celu uniemożliwienia wybiórczego korzystania przez armatorów z tego systemu, tj. uniemożliwienia stosowania strategii polegającej na jednoczesnym wyborze najkorzystniejszych aspektów podatku dochodowego i podatku tonażowego w odniesieniu do kwalifikujących się rodzajów działalności, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mogą przez określony czas zrezygnować z tej formy opodatkowania. Okres ten, nazwany »okresem opodatkowania podatkiem tonażowym« wprowadzony został do ustawy w celu uniemożliwienia armatorom dowolnej zmiany formy opodatkowania z podatku tonażowego na podatek dochodowy zależnie od posiadanych aktualnie długów lub dochodów. Okres opodatkowania podatkiem tonażowym określony w Ustawie o podatku tonażowym wynosi 5 lat.

2.8. Bandera

(55) Zgłoszony przez Polskę system podatku tonażowego ściśle związany jest z podnoszoną banderą, tzn. ze spełnieniem przez kwalifikujące się statki warunku zarejestrowania w polskim rejestrze okrętowym.

2.9. Inne programy pomocy

(56) Na gruncie posiadanych przez Komisję informacji, nie istnieje obecnie żaden system pomocy na rzecz transportu morskiego w Polsce.

2.10. Zobowiązania strony polskiej

(57) Władze polskie zobowiązały się w swoim zgłoszeniu do:

- przedkładania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących zmian stanu zarejestrowanej w Polsce floty oraz zatrudnienia marynarzy, wskazujących liczbę armatorów lub grup armatorów objętych podatkiem tonażowym; oraz
- ponownego zgłoszenia systemu podatku tonażowego po upływie okresu 10 lat ⁽¹⁹⁾.

3. OCENA POMOCY

3.1. Istnienie pomocy zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(58) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹⁹⁾ Armatorzy, którzy zostaną objęci podatkiem tonażowym przed końcem 2016 roku, zatrzymają prawo do korzystania z przedłożonego do ponownej oceny programu przez okres 10 lat.

(59) Dzięki systemowi podatku tonażowego, władze polskie przewidują przyznanie pomocy poprzez obniżenie podatków, które w innym wypadku musiałyby ponosić przedsiębiorstwa w tym sektorze, przy użyciu zasobów państwowych, faworyzując przez to pewien rodzaj działalności, w związku z faktem, że środek ten odnosi się do sektora międzynarodowego transportu morskiego. Tego rodzaju pomoc grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na handel między państwami członkowskimi, ponieważ działalność w zakresie transportu morskiego prowadzona jest głównie na poziomie międzynarodowym. W związku z tym, Komisja uznaje, że środek dotyczy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Władze polskie nie próbowały zakwestionować tej oceny. Niniejsza opinia Komisji zgodna jest z poprzednią praktyką Komisji w tym zakresie ⁽²⁰⁾.

3.2. Podstawa prawna oceny

(60) W rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE pomoc przeznaczona na wsparcie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej lub niektórych sektorów gospodarki może być traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy nie zakłóca, w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem, warunków wymiany handlowej i stanowić podstawę do wyłączenia jej spod ogólnego zakazu pomocy państwa. Komisja uznaje, że art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE stanowi zatem stosowną podstawę prawną do analizy niniejszego programu pomocy.

(61) W tym konkretnym przypadku pomoc dla sektora morskiego musi być zbadana w świetle Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego ⁽²¹⁾ z 2004 r. (dalej zwanych »Wytycznymi«). Wytyczne te określają warunki, na jakich zezwala się państwom członkowskim na tworzenie niektórych programów pomocy państwa w celu wsparcia przemysłu transportu morskiego, jeśli służą one realizacji ogólnych celów takich, jak:

- udoskonalenie bezpiecznego, wydajnego i przyjaznego dla środowiska transportu morskiego,
- zachęcanie do rejestrowania statków pod banderami państw członkowskich lub ich powrotu pod te bandery,
- wspieranie konsolidacji konglomeratu morskiego posiadającego siedziby w państwach członkowskich, przy jednoczesnym utrzymaniu wszechstronnie konkurencyjnej floty na rynkach światowych,
- utrzymanie i udoskonalenie morskiego know-how oraz ochronę i promowanie zatrudnienia marynarzy z państw członkowskich UE i państw EFTA, a także
- wspieranie promocji nowych usług w dziedzinie transportu morskiego bliskiego zasięgu zgodnie z białą księgą poświęconą polityce transportowej Wspólnoty.

⁽²⁰⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego; Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3. W szczególności rozdział 3.1, w którym mowa, że: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa.«

⁽²¹⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3.

3.3. Poprzednie decyzje dotyczące podobnych programów pomocy w państwach członkowskich

- (62) W przeciągu ostatnich 11 lat Komisja zatwierdziła na wyżej wspomnianej podstawie prawnej wiele programów pomocowych na rzecz sektora transportu morskiego opartych na podatku tonażowym, w których zawarte były podobne przepisy ⁽²²⁾.
- niderlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 738/95, zatwierdzona dnia 20 marca 1996 r.);
 - niemiecki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 396/98, zatwierdzona dnia 25 listopada 1998 r.);
 - angielski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 790/99, zatwierdzona dnia 2 sierpnia 2000 r.);
 - hiszpański system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 736/01, zatwierdzona dnia 27 lutego 2002 r.);
 - duński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 563/01, zatwierdzona dnia 12 marca 2002 r.);
 - fiński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 195/02, zatwierdzona dnia 16 października 2002 r.);
 - irlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 504/02, zatwierdzona dnia 11 grudnia 2002 r.);
 - belgijski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 433/02, zatwierdzona dnia 19 marca 2003 r.);
 - francuski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 737/02, zatwierdzona dnia 13 maja 2003 r.);
 - system opodatkowania podatkiem tonażowym w hiszpańskim Kraju Basków (pomoc N 572/02, zatwierdzona dnia 5 lutego 2003 r.);
 - włoski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 114/04, zatwierdzona dnia 20 października 2004 r.);
 - litewski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 330/05, zatwierdzona dnia 19 lipca 2006 r.).

3.4. Ocena zgodności

- (63) Rozdział 3.1 Wytycznych wyraźnie wskazuje na system opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym

⁽²²⁾ Tekst większości tych decyzji dostępny jest w języku(-ach) oficjalnym(-ych) pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm. Nieautentyczne wersje w językach roboczych Komisji dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/decisions/decisions_dg_tren_en.htm.

jako przykład środków podatkowych, które »zabezpieczają wysoko jakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie« i w związku z tym mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem ⁽²³⁾.

- (64) Wytyczne wyznaczają jednakże pewne kryteria, które system taki musi spełnić, aby mógł zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem. Ponadto w dotychczas przyjętych decyzjach w sprawie systemów opodatkowania podatkiem tonażowym Komisja rozwinęła przywołaną powyżej w pkt 62 ugruntowaną praktykę w sposobie oceny, czy dane zgłoszenie spełnia wspomniane kryteria, w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji we Wspólnocie.
- (65) W dalszej części niniejszego dokumentu Komisja dokona oceny zgłoszonego programu pomocy pod względem spełnienia przez niego kryteriów zawartych w Wytycznych. Ocena ta wymaga zbadania programu pod względem działalności, statków oraz przedsiębiorstw kwalifikujących się do objęcia programem, zbadania środków zabezpieczających uniemożliwiających niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji, zbadania czy spełnione są warunki odnoszące się do pułapu określonego w rozdziale 11 Wytycznych oraz do obowiązku przedkładania sprawozdań ustanowionego w rozdziale 12 Wytycznych.

3.4.1. Badanie zakresu programu

3.4.1.1. Kwalifikująca się działalność

Podstawowa kwalifikująca się działalność

- (66) Komisja nie ma zastrzeżeń co do zgodnej z Wytycznymi możliwości objęcia podatkiem tonażowym międzynarodowego transportu morskiego ładunków i/lub pasażerów. Komisja przypomina, że w wielu spośród wyżej wspomnianych decyzji nie wprowadzano żadnego rozróżnienia pomiędzy transportem międzynarodowym a kabotażem i w związku z tym można stwierdzić, że Komisja zaaprobowwała objęcie kabotażu morskiego podatkiem tonażowym. Praktyka Komisji nie stoi więc na przeszkodzie temu, aby Polska rozszerzyła system opodatkowania podatkiem tonażowym również na usługi kabotażu.
- (67) W odniesieniu do holowania, Wytyczne stanowią, że »holowanie« jest objęte zakresem ich stosowania, tylko jeżeli ponad 50 % działań holowniczych faktycznie wykonanych w danym roku przez holownik stanowi »transport morski«. Czas oczekiwania można proporcjonalnie włączyć do tej części działań wykonanych przez holownik, która stanowi »transport morski«.

⁽²³⁾ Zob. rozdział 3.1, akapit 4 i 5 wytycznych: »Tego rodzaju ulgi podatkowe, stosowane szczególnie do żeglugi morskiej, uważa się za pomoc publiczną. Pomocą publiczną jest także zastępowanie tradycyjnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym. (...) Tego rodzaju środki zabezpieczają wysoko jakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie, jak np. w sferze zarządzania bezpośrednio związanego z żeglugą morską lub w zakresie działań towarzyszących (ubezpieczenia, maklerstwo, finanse). (...) Tego rodzaju bódzce podatkowe są generalnie akceptowane«.

- (68) W odniesieniu do pogłębiania Wytyczne zawierają podobne przepisy: *»Niemniej rozwiązania fiskalne przewidziane dla przedsiębiorstw (takie jak podatek tonażowy) można także stosować do tych jednostek pogłębiających, których działalność polega na 'transportie morskim' — tj. transporcie dalekomorskim wydobytego materiału — przez ponad 50 % rocznego czasu pracy oraz wyłącznie w odniesieniu do takich właśnie działań transportowych«.*
- (69) Komisja jest zdania, że zarówno w przypadku holowania, jak i pogłębiania, odpowiednim kryterium do zmierzenia czy osiągnięto próg 50 % jest czas pracy danego holownika lub pogłębiarki w roku podatkowym, a nie, jak stanowi Ustawa o podatku tonażowym, wysokość wyprowadzonego dochodu. Mimo tego, że obliczenia oparte na wysokości dochodu mogą w niektórych przypadkach prowadzić do uzyskania takiego samego wyniku, jak obliczenia oparte na czasie pracy, na obecnym etapie Komisja uważa, że Polska musi wprowadzić zmiany lub dodatkowe wyjaśnienia do Ustawy o podatku tonażowym w tej kwestii.
- (70) Komisja pragnie zwrócić uwagę Polski na fakt, że wspomniany próg może jedynie być obliczany w odniesieniu do działalności, która dokładnie odpowiada definicji transportu morskiego w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, w świetle rozporządzeń Rady (EWG) nr 4055/86⁽²⁴⁾ oraz (EWG) nr 3577/92⁽²⁵⁾, do których Wytyczne bezpośrednio się odwołują. Na tej podstawie transport morski może być zdefiniowany jako *»przewóz pasażerów lub towarów na rzecz klienta drogą morską między portami lub portami a urządzeniami oddalonymi od brzegu«.* Dlatego też definicja oparta na zasadzie wyłączenia, jak np. na podstawie listy zawartej w art. 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym nie może być sama w sobie wystarczająca. Podobnie sam fakt, że wspomniany artykuł wyklucza holowanie z portu oraz w obrębie portu może być niewystarczający.
- (71) Należy wspomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił pojęcie transportu morskiego w swoim niedawnym wyroku z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04, Komisja przeciwko Grecji, w odniesieniu do kwestii czy działalność holownicza może stanowić transport morski: *»[...] charakter i cechy holowania są inne niż kabotażu, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92. Choć holowanie jest usługą z reguły świadczoną za wynagrodzeniem, nie polega ono zasadniczo na bezpośrednim przewozie pasażerów lub towarów drogą morską. Polega ono raczej na pomocy w przemieszczeniu statku, wiertnicy, platformy lub boi. Holownik, który wspomaga statek przy manewrowaniu, dostarcza mu dodatkowy napęd, lub zastępuje jego silniki w razie awarii, udziela pomocy temu statkowi przewożącemu pasażerów lub towary, lecz nie jest sam statkiem transportującym«.* Trybunał stwierdził również, że rozporządzenie
- (EWG) nr 3577/92 nie obejmuje *»usług powiązanych, akcesoryjnych lub pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego«*⁽²⁶⁾.
- (72) W świetle cytowanego wyroku, pojęcie transportu morskiego dla celów wytycznych w zakresie pomocy państwa musi być interpretowane wąsko, jako obejmujące jedynie bezpośredni przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między dwoma portami lub portem a urządzeniami oddalonymi od brzegu. W tym kontekście Komisja wyraża wątpliwość czy ewentualne objęcie podatkiem tonażowym holowania i/lub pogłębiania, w sposób przedstawiony w zgłoszeniu, pozostaje w zgodzie z tymi zasadami.

Działalność pomocnicza w transporcie morskim

- (73) Nie naruszając treści poprzednich akapitów oraz pozostając w zgodzie z kierunkami wyznaczonymi przez praktykę⁽²⁷⁾, Komisja nie sprzeciwia się objęciu przez polski system opodatkowania podatkiem tonażowym następujących rodzajów działalności pomocniczej, które pozostają w ścisłym związku ze świadczeniem usług w transporcie morskim:
- dzierżawy i użytkowania kontenerów,
 - prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
 - prowadzenia terminali pasażerskich,
 - sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
 - prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
 - dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
 - przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym.
- (74) Komisja jest zdania, że wyżej wymienione rodzaje działalności są integralną częścią transportu morskiego i muszą zostać włączone w zakres podatku tonażowego. Wymienione rodzaje działalności podlegają objęciu podatkiem tonażowym, jeśli wykonywane są bezpośrednio przez armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym.
- (75) Komisja uważa, że usługi transportu morskiego w zakresie pozostałych rodzajów działalności spełniających kryteria kwalifikacji, powinny zostać podzielone na trzy główne grupy:
- komercyjne zarządzanie statkami;

⁽²⁴⁾ Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r.; Dz.U. L 378 z 31.12.1986, stanowi:

»4. Do celów niniejszego rozporządzenia przez 'usługi transportu morskiego między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi', gdzie są one z reguły świadczony za wynagrodzeniem, rozumie się:

a) wewnątrzspółnotowe usługi żeglugowe: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między każdym portem w państwie członkowskim a każdym portem lub urządzeniem oddalonym od brzegu w innym państwie członkowskim;

b) ruch między państwami członkowskimi a państwami trzecimi: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między portami w państwach członkowskich a portami lub urządzeniami oddalonymi od brzegu w państwie trzecim.«

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 364 z 12.12.1992.

⁽²⁶⁾ Zob. pkt 31 i 32 tego wyroku.

⁽²⁷⁾ Zob. np. pomoc państwa N 563/01 — Dania — duński system opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzony przez Komisję dnia 12 marca 2002 r.

- techniczne zarządzanie statkami (tankowanie paliwa, zaopatrzenie w żywność, ubezpieczenie, wydawanie świadectw zgodności statków, konserwacja, itd.); oraz
- zarządzanie załogą (umowy o pracę, odnowienie załogi, itd.).
- (76) W odniesieniu do zarządzania statkami Wytyczne stanowią, że »przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą«.
- (77) Sytuację, w której statek czarterowany jest bez załogi (czarter samej łodzi)⁽²⁸⁾, zazwyczaj traktuje się jako przybliżoną do sytuacji korzystania z własnego statku. Mimo, że osoba czarterująca statek nie posiada prawnego tytułu do statku, ponosi większą część, jeśli nie całość odpowiedzialności za zarządzanie statkiem i/lub załogą. Statek może również być czarterowany wraz z załogą (czarter na czas)⁽²⁹⁾. W takiej sytuacji osoba czarterująca nie jest zazwyczaj odpowiedzialna za wszystkie aspekty związane z zarządzaniem. Tego rodzaju statki mogą zostać opodatkowane podatkiem tonażowym, ale z pewnymi ograniczeniami. Kwestia zarządzania staje się ważna w celu określenia czy statki spełniają warunki konieczne do objęcia podatkiem tonażowym. Komisja jest zdania, że w takich przypadkach do zachowania prawa do korzystania z podatku tonażowego nie wystarczy, aby armatorzy objęci podatkiem tonażowym prowadzili działalność jedynie w zakresie części z trzech wymienionych grup — konieczne jest łączne wypełnianie trzech wymienionych funkcji.
- (78) Można dodatkowo zacytować Wytyczne, które stanowią, że »przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą. Aby stać się uprawnionymi, armatorzy muszą w szczególności przyjąć od właściciela pełną odpowiedzialność za eksploatację statków, jak również przejąć od właściciela wszelkie prawa i obowiązki, które nakłada Kodeks ISM«. W praktyce oznacza to, że jeśli armator zarządzający statkiem nie zapewnia zarządzania komercyjnego, musi wypełniać jednocześnie przynajmniej dwie pozostałe funkcje.
- (79) Inaczej mówiąc, armatorzy mogą osiągać dochody poprzez wypełnianie jednej lub dwóch z wyżej wymienionych funkcji w odniesieniu do cudzych statków. Dzieje się tak na przykład, gdy przedsiębiorstwo armatorskie zapewnia odpłatnie zarządzanie komercyjne konsorcjum przewoźników.
- (80) Pod tym względem władze polskie zmieniły treść zgłoszenia pismem z dnia 6 czerwca 2007 r. stwierdzając, że zarządzający statkiem mogą zostać objęci podatkiem tonażowym jedynie pod warunkiem, że jednocześnie będą zapewniać zarówno zarządzanie załogą, jak i techniczne zarządzanie statkami. Warunek ten odnosi się
- zarówno do przedsiębiorstw jedynie zarządzających statkami, jak i do armatorów, który świadczą na rzecz stron trzecich usługi w zakresie technicznego zarządzania statkami i/lub ich załogą w odniesieniu do floty objętej umową dotyczącą zarządzania. Przedsiębiorstwa te, jeśli spełnią powyższy warunek, zostaną opodatkowane podatkiem tonażowym obliczanym na podstawie pojemności zarządzanej przez nie floty, tak jakby były przedsiębiorstwami świadczącymi usługi w transporcie morskim.
- (81) W szczególności w odniesieniu do zarządzania statkami władze polskie przypomniały, że na podstawie art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator, który zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz może zostać opodatkowany podatkiem tonażowym pod warunkiem, że posiada ważny Dokument Zgodności, stwierdzający, że zarządzający statkiem przejmuje od armatora wszystkie prawa i obowiązki nałożone przez Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem.
- (82) W odróżnieniu od zarządzania statkiem, zarządzanie komercyjne polega na wypełnianiu wszystkich obowiązków handlowych oraz wzięciu odpowiedzialności za stosunki z klientami w imieniu armatora lub osoby czarterującej statek. Dzieje się tak np. w sytuacji, kiedy przedsiębiorstwu armatorskiemu powierza się sprawowanie zarządzania konsorcjum przewoźników, do którego samo należy. Komisja rozumie, że opłaty pochodzące z takiego zarządzania komercyjnego objęte są opodatkowaniem jako »opłaty brokerskie«, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 9 Ustawy o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.
- (83) W każdym z tych przypadków Komisja jest zdania, że można zaakceptować opodatkowanie tego typu dochodów podatkiem tonażowym z powodu konieczności zachowania pewnej elastyczności, jednakże możliwość objęcia tym podatkiem musi być ograniczona w sposób, który sprawi, że przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym nie stracą cech przedsiębiorstw świadczących usługi w transporcie morskim.
- (84) W związku z tym Komisja uważa, że dochody płynące z zarządzania statkami we własnym lub w cudzym imieniu mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, jeśli armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia:
- albo jednoczesne zarządzanie załogą i techniczne zarządzanie danymi statkami,
 - albo ich zarządzanie komercyjne,
- pod warunkiem, że tonaż tych statków nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia jednocześnie zarządzanie załogą, zarządzanie techniczne i komercyjne⁽³⁰⁾.
- (85) Komisja przypomina, że tonaż statków, w odniesieniu do których armator spełnia niektóre funkcje w cudzym imieniu musi również być brany pod uwagę przy obliczaniu podstawy opodatkowania.

⁽²⁸⁾ Umowy o czarter samej łodzi są zazwyczaj długoterminowe i obejmują czasem nawet całą długość życia statku.

⁽²⁹⁾ Kontrakty czarterowe na czas często obejmują krótszy okres i są zazwyczaj zawierane w przypadku, kiedy armator w danym momencie nie posiada wystarczającej pojemności, a inne przedsiębiorstwo armatorskie dysponuje pojemnością przekraczającą własne potrzeby.

⁽³⁰⁾ Niniejsza zasada została wypracowana w praktyce przez Komisję w odniesieniu do czarterowanych statków w decyzji N 563/01 — Dania — Podatek tonażowy, zatwierdzonej dnia 12 marca 2002 r.

- (86) Kończąc należy powiedzieć, że Komisja nie jest przeciwna włączeniu do podatku tonażowego dochodów pochodzących z następującej działalności (art. 3 ust. 2 pkt 8, 9 i 10 Ustawy o podatku tonażowym): »zarząd statkami; »świadczenie usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku«; »działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku« pod warunkiem, że całkowity tonaż statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje samodzielnie jednoczesnego zarządzania technicznego, komercyjnego i zarządzania załogą, nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których wykonuje takie zarządzanie. Zasada ta ma służyć zapewnieniu, aby program pozostawał w zgodzie z praktyką Komisji, z której wynika, że system opodatkowania podatkiem tonażowym dotyczy właścicieli statków.
- (87) Na obecnym etapie oceny zgłoszenia Komisja ma wątpliwości czy powyższy warunek został w nim spełniony. W ocenie Komisji władze polskie nie dostarczyły jak dotąd wystarczających wyjaśnień w tej kwestii. W związku z tym Komisja wyraża wątpliwości w odniesieniu do zgodności zgłoszonego środka pod wspomnianym względem.
- #### 3.4.1.2. Kwalifikujące się statki
- (88) Ustawa o podatku tonażowym zawiera warunek powiązania z banderą. Pozostaje to w zgodności z założeniami polityki Komisji, przyczyniając się do dążenia do powrotu pod bandery europejskie statków kontrolowanych przez interesy Wspólnoty. W związku z tym warunek powiązania z banderą ustanowiony w rozdziale 3.1 akapit 8 Wytycznych automatycznie uważa się za spełniony.
- (89) W odniesieniu do charakteru powiązania między armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym a statkami wykorzystywanymi przez niego do prowadzenia działalności, Komisja nie widzi przeszkód w objęciu podatkiem tonażowym zysków pochodzących z działalności wykonywanej na pokładzie kwalifikujących się statków posiadanych przez armatora lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi.
- (90) Niemniej jednak włączenie do podatku tonażowego statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje zarządzania załogą, ani nie zapewnia obsługi technicznej tych statków, jest (jak wskazano powyżej) zależne od spełnienia pewnych warunków. Statki te są zazwyczaj czarterowane na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie. W odniesieniu do tej kwestii praktyka ustalona przez Komisję wymaga, aby flota objęta podatkiem tonażowym czarterowana na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie nie przekraczała czterokrotności tonażu posiadanej floty lub floty czarterowanej na zasadzie czarteru samej łodzi.⁽³¹⁾ Nałożenie takiego warunku ma na celu uniknięcie przyznawania prawa do korzystania z podatku tonażowego podatnikom niebędącym właścicielami statków.
- (91) Komisja pragnie zauważyć, że Polska nie wprowadziła w zgłoszonym systemie pomocy żadnych zmian w celu włączenia tego typu warunku do systemu opodatkowania podatkiem tonażowym.
- (92) Mimo że głównym celem Wytycznych oraz omawianych w nich środków jest odpowiedź na kwestię konkurencyjności pomiędzy statkami pływającymi pod banderami Wspólnoty a statkami zarejestrowanymi w rejestrach otwartych, Komisja musi być świadoma istnienia ryzyka stworzenia sytuacji nieuczciwej przewagi pomiędzy armatorami wykorzystującymi statki zarejestrowane w różnych państwach członkowskich. Wytyczne bezpośrednio odwołują się do »konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi⁽³²⁾« oraz »coraz większej zbieżności w podejściu państw członkowskich do pomocy dla żeglugi morskiej«. W związku z tym Komisja musi »utrzymywać bieżącą, sprawiedliwą równowagę⁽³³⁾« (akapit 18) i pozostawać »świadoma konieczności utrzymania wysokiego podobieństwa i zbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w obrębie Wspólnoty«.
- (93) W związku z faktem, że władze polskie nie odniosły się do kwestii zawężenia możliwości opodatkowania podatkiem tonażowym statków czarterowanych na zasadzie czarteru na czas poprzez wprowadzenie kryterium czterokrotności tonażu statków będących własnością armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi, Komisja musi na tym etapie wyrazić wątpliwość co do zgodności zgłoszonego programu ze wspólnym rynkiem.
- #### 3.4.1.3. Przedsiębiorstwa spełniające kryteria
- (94) Komisja nie widzi przeszkód, aby Ustawa o podatku tonażowym objęła spółki podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Taka możliwość jest wyraźnie przewidziana w Wytycznych⁽³⁴⁾.
- (95) Niemniej jednak polski system opodatkowania podatkiem tonażowym jest szczególny, ponieważ w odróżnieniu od systemów opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzonych do tej pory przez Komisję, objęte mogą nim zostać osoby fizyczne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Na gruncie posiadanej przez siebie wiedzy Komisja stwierdza, że nie posiada ona jak do tej pory żadnego doświadczenia w odniesieniu do systemów opodatkowania podatkiem tonażowym obejmujących swoim zakresem osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Należy przypomnieć, że sformułowania użyte w Wytycznych wskazują na bezpośrednią zależność między podatkiem tonażowym a podatkiem dochodowym od osób prawnych⁽³⁵⁾. W związku z tym Komisja zwraca się z prośbą do władz polskich o dostarczenie dodatkowych wyjaśnień w tej kwestii.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 28 powyżej.

⁽³²⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 2 Wytycznych.

⁽³³⁾ Ibidem akapit 18.

⁽³⁴⁾ Zob. na przykład rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa« (podkreślenie dodano).

⁽³⁵⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych wspomniany w przypisie 28 powyżej.

- (96) Jeśli chodzi o zarządzanie strategiczne, armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani do podejmowania strategicznych decyzji dotyczących wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Wydaje się, że w przeprowadzaniu oceny tej kwestii władze polskie będą się kierować kryterium fizycznego ulokowania niektórych pracowników, którzy muszą zostać umiejscowieni w Polsce. Znaczenie mieć będzie umiejscowienie siedziby, miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz usytuowanie ciał zarządzających, jak rada zarządzająca i zarząd, które powinny znajdować się w Polsce. W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe dokonają oceny tego, czy takie działania jak planowanie tras, przyjmowanie rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenie statku, zarządzanie i szkolenie pracowników, techniczne zarządzanie statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, mają miejsce w Polsce. Inne czynniki, jak zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale etc. w Polsce, zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem pracowników umiejscowionych w Polsce oraz fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce mogą nadać dodatkowego znaczenia elementom wskazanym powyżej.
- (97) Tak restrykcyjne warunki (określone w pkt 33 i 34 powyżej) wydają się zmniejszać możliwość zakładania drugiej siedziby w Polsce przez przedsiębiorstwa armatorskie z innych państw członkowskich oraz korzystania przez nie z omawianego środka, co w konsekwencji może zniechęcać do zakładania drugiej siedziby. W związku z powyższym wydaje się, że tego rodzaju restrykcyjne warunki mogą doprowadzić do zmniejszenia możliwości zakładania filii oraz — na podstawie oceny *prima facie*, — że mogą przyczynić się do powstania problemów i *de facto* dyskryminacji i wpłynąć na ograniczenie swobody przedsiębiorczości. W związku z tym Komisja musi na obecnym etapie postępowania, wyrazić wątpliwość co do zgodności tych warunków ze wspólnym rynkiem.
- (98) Ponadto, niezależnie od tego czy rozszerzenie podatku tonażowego na przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych jest zgodne ze wspólnym rynkiem, Komisja ma poważne wątpliwości co do zgodności możliwości odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne odpowiednio od kwoty podatku oraz podstawy opodatkowania.
- (99) Po pierwsze, jako że systemy opodatkowania podatkiem tonażowym oparte są na fikcyjnym przychodzie określonym na podstawie tonażu statków, a nie realnych dochodach, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mają prawa korzystania z tych odliczeń (odpisów amortyzacyjnych i innych przywilejów podatkowych), które stanowią część ogólnego systemu opodatkowania.
- (100) Władze polskie argumentowały, że ponieważ każda osoba fizyczna lub prawna podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ma w polskim systemie podatku dochodowego prawo do tego typu odliczeń, podatnicy opodatkowani podatkiem tonażowym również powinni mieć do tego prawo. Mimo wszystko Komisja ma wątpliwości dotyczące tej argumentacji. Systemy opodatkowania podatkiem tonażowym tworzone są w celu zastąpienia, a nie w celu dopełnienia zwykłych systemów opodatkowania armatorów, a więc w konsekwencji armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie zachowują prawa do dokonywania odliczeń, z których normalnie mogliby korzystać. To rozumowanie powinno mieć zastosowanie również w przypadku, gdy armator jest osobą fizyczną opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (101) Reasumując, Komisja ma wątpliwości co do kwestii czy w sytuacji, gdy istnieje możliwość objęcia przez podatek tonażowym także osób podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, odliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz na ubezpieczenia społeczne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem, biorąc pod uwagę ogólną zasadę zabraniającą odliczeń w ramach systemów opodatkowania podatkiem tonażowym.

3.4.2. Ocena środków zabezpieczających

- (102) Aby system opodatkowania podatkiem tonażowym spełniał warunki określone w Wytocznych, muszą towarzyszyć odpowiednie środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań nie związanych z żeglugą morską, a także uniemożliwiające uchylanie się od opodatkowania ⁽³⁶⁾.

3.4.2.1. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek oparta na zasadzie ceny rynkowej

- (103) Komisja uważa, że państwo członkowskie wprowadzające podatek tonażowy ma obowiązek zapewnienia, aby obowiązujący na jego terenie system podatku tonażowego nie prowadził do sytuacji unikania opodatkowania za pomocą cen transferowych na szkodę innego kraju, w którym spółka stowarzyszona podlega opodatkowaniu. Komisja stwierdza, że powyższy warunek został spełniony.

⁽³⁶⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 19 Wytocznych: »We wszystkich przypadkach korzyści płynące z programów muszą ułatwiać rozwój sektora żeglugi morskiej oraz zatrudnienia w interesie Wspólnoty. W konsekwencji, opisane powyżej korzyści podatkowe muszą się ograniczać do działań związanych z żeglugą morską; skutkiem tego w przypadkach, w których przedsiębiorstwo posiadające statki jest również zaangażowane w inne działania komercyjne, wymagana będzie przejrzysta rachunkowość, zapobiegająca 'wyciekom' do działań niezwiązanych z żeglugą. Takie podejście powinno wspierać konkurencyjność żeglugi morskiej Wspólnoty, przy zobowiązaniach podatkowych zbliżonych poziomem do stawek stosowanych gdzie indziej na świecie, utrzymując zarazem w państwie członkowskim normalną wysokość podatków od innych działań, jak również osobiste wynagrodzenia akcjonariuszy i dyrektorów«.

3.4.2.2. Odrębna księgowość

- (104) Komisja stwierdza, że w związku z faktem, iż Ustawa o podatku tonażowym stawia jasny wymóg prowadzenia przez armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym odrębnej księgowości dla działań objętych i działań nieobjętych tym podatkiem, powyższy wymóg uznaje się za spełniony.

3.4.2.3. Opcja »wszystko albo nic«

- (105) Ustawa o podatku tonażowym stanowi, że dokonując wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym, armator zobowiązany jest objąć nim całą swoją działalność kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym oraz wszystkie swoje statki spełniające kryteria objęcia tym podatkiem. Co więcej, Komisja przyjmuje do wiadomości, że Polska zobowiązuje się do stosowania tej zasady także w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu w Polsce grup spółek.

- (106) Komisja pragnie jednakże zauważyć, że okres opodatkowania podatkiem tonażowym, tj. okres, w którym armatorzy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem tonażowym nie mogą zrezygnować z tej formy opodatkowania, ograniczony jest w Polsce do 5 lat. Komisja pragnie zwrócić uwagę na fakt, że minimalna długość tego okresu w innych dotychczas zatwierdzonych systemach opodatkowania podatkiem tonażowym wynosi 10 lat. Jak wskazano w pkt 92, Komisja dąży do zachowania wysokiego stopnia zbieżności pomiędzy zatwierdzonymi systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w celu uniknięcia nierównego traktowania statków i armatorów wykonujących działalność pod banderami różnych państw członkowskich.

- (107) Zgoda Komisji na wprowadzenie krótszego okresu opodatkowania podatkiem tonażowym w jednym szczególnym państwie członkowskim spowodowałaby wystąpienie ryzyka naruszenia zasady równego traktowania armatorów z różnych państw członkowskich i doprowadziłaby do zaistnienia szkodliwych rozbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym, co z kolei mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której polski system opodatkowania podatkiem tonażowym byłby bardziej (lub mniej) atrakcyjny, powodując chęć przerejestrowywania statków pomiędzy państwami członkowskimi przez armatorów pragnących osiągnąć korzyści dzięki istniejącym różnicom w systemach. Komisja musi niniejszym wyrazić wątpliwość w odniesieniu do tego aspektu zgłoszonego środka i poddać go postępowaniu wyjaśniającemu.

3.4.3. Przestrzeganie pułapu finansowego

- (108) Rozdział 11 Wytycznych stanowi, że »całkowita wielkość pomocy udzielonej w ramach rozdziałów 3 do 6 nie może przekraczać całkowitej sumy podatków i składek socjalnych pobranych z tytułu działalności żeglugowej i od marynarzy«.

- (109) Zgodnie z wiedzą posiadaną przez Komisję, obecnie nie istnieje w Polsce program pomocy, z którego korzyści mogłyby sumować się z korzyściami płynącymi z niniejszego programu. W związku z tym Komisja stwierdza, że warunek dotyczący pułapu określonego w wytycznych został spełniony.

3.4.4. Sprawozdania

- (110) Komisja stwierdza, że zgodnie z wymogiem ustanowionym w Wytycznych, Polska zobowiązała się do przedkładania Komisji rocznego sprawozdania na temat wprowadzania w życie systemu opodatkowania podatkiem tonażowym oraz jego skutków w odniesieniu do zarejestrowanej we Wspólnocie floty oraz do zatrudnienia wspólnotowych marynarzy.

4. WNIOSKI

- (111) W świetle powyższych rozważań Komisja, świadoma konieczności unikania rozbieżności (patrz pkt 92 powyżej) pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym we Wspólnocie, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4⁽³⁷⁾ rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w odniesieniu do następujących kwestii:

- możliwości dokonywania odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania przez osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, które wybrały system opodatkowania podatkiem tonażowym;
- możliwości zrezygnowania z opodatkowania podatkiem tonażowym już po upływie 5 lat od momentu wyboru tej formy opodatkowania;
- możliwości objęcia podatkiem tonażowym statków, w odniesieniu do których armator nie wypełnia łącznie, we własnym imieniu lub na cudzą rzecz, trzech następujących funkcji: komercyjnego i technicznego zarządzania statkami oraz zarządzania załogą statków wchodzących w skład tonażu przekraczającego czterokrotność tonażu statków, w odniesieniu do których wypełnia te trzy funkcje;
- objęcia podatkiem tonażowym holowników i pogłębiarek, które świadczą usługi będące transportem morskim przez mniej niż połowę swojego czasu pracy w danym roku podatkowym;
- oceny czy wymóg, aby kluczowe decyzje w zakresie zarządzania strategicznego oraz technicznego były faktycznie podejmowane w Polsce oraz aby kadra zarządzająca szczebla wyższego, główna siedziba, rada nadzorcza i zarząd były umiejscowione w Polsce może prowadzić do dyskryminacji *de facto* i ograniczenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do armatorów z innych państw członkowskich.

⁽³⁷⁾ Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej »decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia«).

- (112) W związku z powyższym Komisja, zgodnie z art. 6 ust. 1 ⁽³⁸⁾ rozporządzenia (EWG) nr 659/1999, wzywa Rzeczpospolitą Polską do przedstawienia uwag na temat zgodności ze wspólnym rynkiem wyżej wspomnianych aspektów programu pomocy i do dostarczenia informacji, które mogą pomóc w przeprowadzeniu oceny zamierzonych środków, w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. Komisja zwraca się do władz polskich o bezzwłoczne przekazanie kopii niniejszego pisma wszystkim potencjalnie zainteresowanym odbiorcom.
- (113) Komisja pragnie przypomnieć władzom polskim o skutku zawieszającym art. 88 ust. 3 Traktatu WE. W tym kontekście, pragnie ona również zwrócić uwagę władz

polskich na art. 14 ⁽³⁹⁾ wspomnianego rozporządzenia, który stanowi, że pomoc przyznana bezprawnie podlega windykacji od beneficjentów.

- (114) Komisja informuje Polskę, że udostępni zainteresowanym stronom informacje, publikując niniejsze pismo wraz z jego streszczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje również zainteresowane strony w państwach EFTA będących sygnatariuszami Porozumienia EOG, publikując zawiadomienie w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA, wysyłając na jego adres kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną wezwane do przedstawienia uwag w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji.”

⁽³⁸⁾ Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

1. Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie do charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane państwo członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

⁽³⁹⁾ Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

Windykacja pomocy

1. W przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwaną dalej »decyzją o windykacji«). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.

2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.

3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.4974 – Gores Group/Sagem Communications)

Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 300/14)

1. 2007. november 30-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott a Gores Group LLC (a továbbiakban: Gores Group, Egyesült Államok) által tervezett összefonódásról, amely szerint az előbbi részesedés vásárlása útján teljes irányítást szerez a tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a Sagem Communications (a továbbiakban: Sagem, Franciaország) felett.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

– a Gores Group esetében: magántőke-befektetések,

– a Sagem esetében: kommunikációs eszközök üzletág, a mobil (hordozható) és szélessávú kommunikációban használt végfelhasználói eszközök széles skálájának gyártása.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett ügylet a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja. A Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásáról szóló közleménye ⁽²⁾ szerint az ügylet egyszerűsített eljárásra utalhatja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.4974 – Gores Group/Sagem Communications hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (fax: (32-2) 296 43 01 vagy 296 72 44), vagy postai úton a következő címre:

European Commission (Európai Bizottság)

Directorate-General for Competition (Versenypolitikai Főigazgatóság)

Merger Registry (Fúziós Iktatási Osztály)

J-70

B-1049 Brussels (Brüsszel)

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽²⁾ HL C 56., 2005.3.5., 32. o.

EGYÉB JOGI AKTUSOK

BIZOTTSÁG

Kérelem közzététele a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján

(2007/C 300/15)

Ezzel a közzététellel az 510/2006/EK tanácsi rendelet 7. cikke alapján létrejön a kérelem elleni kifogás joga. A kifogást tartalmazó nyilatkozatnak e közzététel napjától számítva hat hónapon belül kell beérkeznie a Bizottsághoz.

ÖSSZEFOGLALÓ

A TANÁCS 510/2006/EK RENDELETE

„PRESUNTO DO ALENTEJO” vagy „PALETA DO ALENTEJO”

EK-szám: PT/PDO/005/0440/24.11.2004

OEM (X) OFJ ()

Ezen összefoglaló a termékleírás legfontosabb elemeit tartalmazza tájékoztatás céljából.

1. A tagállam felelős szervezeti egysége:

Név: Gabinete de Planeamento e Politicas
Cím: Rua Padre António Vieira, n.º 1, 8º
P-1099-073 Lisboa
Tel.: (351) 213 81 93 00
Fax: (351) 213 87 66 35
E-mail: gppaa@gppaa.min-agricultura.pt

2. Csoportusulás:

Név: ACPA — Associação de Criadores de Porco Alentejano
Cím: Rua Armação de Pêra, n.º 7
P-7670-259 Ourique
Tel.: (351) 286 51 80 30
Fax: (351) 286 51 80 37
E-mail: acpaourique@mail.telepac.pt
Összetétel: Termelők/feldolgozók (X) Egyéb ()

3. A termék típusa:

1.2. osztály: Húsból készült termékek (főzve, sózva, füstölve stb.)

2. Termékleírás:

(követelmények összefoglalása az 510/2006/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján)

4.1. Elnevezés: „Presunto do Alentejo” vagy „Paleta do Alentejo”

- 4.2. *Leírás:* Olyan egyedi tartású, 12 és 24 hónapos kor között levágott, a portugál sertések törzskönyvébe az Alentejano fajta alá bejegyzett alentejói sertések (tenyészállatok kivételével) hátsó és elülső csülkéből előállított hátsó (presunto) és elülső (paleta) sonkák, melyek sózása, sózás utáni fázisa, szárítása/érlelése, finomítása, darabolása és csomagolása egyedi és jól meghatározott körülmények között történik.

A hátsó sonka a szegycsont és az ülőfancsonti összeköttetésnél leválasztott hátsó végtag levágásával alakul ki, míg az elülső sonka a sertés elülső végtagjából áll. A fedőzsírral bevont izomkötegek képezik a hátsó és elülső sonka anatómiai és izomzati meghatározottságát. Külső alak és kinézet: vágási felülete a hosszú és megnyúlttól a lekerekítettig terjed, külső bőrrel, mindig megtartva a lábvéget. Hátsó sonkánál 5 kg feletti, elülső sonkánál 3,5 kg feletti súly. Vágási felülete a vörös-rózsaszíntől a sötét-vörösre terjed, zsíros hatású, fényes, heterogén, márványos és izomszöveti zsírosodást mutat. Állaga sima, lágy, kevésbé rostos, nagyon puha és nedves. A zsiradék rész zsíros, nedves, fényes, fehér-gyöngyház színű és kellemes ízű. Az íz tiszta, finom, enyhén sós, tartós, kellemes, néha kicsit csípős hatású, illata kellemes, tiszta, finom, „makkon nevelt sertésre” (montanheira) jellemző.

- 4.3. *Földrajzi terület:* Az állatok születésének, nevelésének, hizlalásának, levágásának, darabolásának, a hátsó és elülső comb kinyerésének és hátsó elülső sonkává alakításának, valamint a vágás és a szeletelés földrajzi területét természetes módon tölgyesek határolják körül, ami lehetővé teszi a makkos sertésenyésztést, kialakítja az Alentejano Sertés egyedi vágási és darabolási szabályait, a hátsó és elülső csülök kinyerését, a helyi lakosság hagyományos és változatlan tudásán alapuló feldolgozását, vágását és csomagolását.

A földrajzi területet a következő közigazgatási területek alkotják: Abrantes, Alandroal, Alcácer do Sal (Santa Maria do Castelo községet kivéve), Alcoutim, Aljezur (Odeceixe, Bordeira, Rogil és Aljezur község), Aljustrel, Almodôvar, Alter do Chão, Alvíto, Arraiolos, Arronches, Avis, Barrancos, Beja, Borba, Campo Maior, Castelo Branco, Castelo de Vide, Castro Marim (Odeleite és Azinhal község), Castro Verde, Chamusca, Coruche, Crato, Cuba, Elvas (Caia és S. Pedro községet kivéve), Estremoz, Évora, Ferreira do Alentejo, Fronteira, Gavião, Grândola (Melides községet kivéve), Idanha-a-Nova, Lagos (Bensafrim község), Loulé (Ameixial, Salir, Alte, Benafim és Querença község), Marvão, Mértola, Monchique (Monchique, Marmeleite és Alferce község), Monforte, Montemor-o-Novo, Mora, Moura, Mourão, Nisa, Odemira (Vila Nova de Mil Fontes és S. Teotónio községet kivéve), Ourique, Penamacor, Ponte de Sôr, Portalegre, Portel, Redondo, Reguengos de Monsaraz, Sabugal, Santiago do Cacém (Santo André községet kivéve), Sardoal, São Brás de Alportel, Serpa, Sines, Silves (S. Marcos, S. Bartolomeu de Messines és Silves község), Sousel, Tavira, (Cachopo község), Vendas Novas, Viana do Alentejo, Vidigueira, Vila Velha de Ródão és Vila Viçosa.

- 4.4. *Származási igazolás:* Az Alentejano fajtájú sertések csak bejegyzett és ellenőrzött gazdaságokban születhetnek és nevelkedhetnek. Születésükkor az állatokat törzskönyvezik. A levágás, a darabolás, a feldolgozás, a vágás és a csomagolás csak a megjelölt földrajzi területen található, a felügyeleti szerv által engedélyezett és ellenőrzött létesítményekben történhet. Az engedélyezés a termelés és a feldolgozás előzetes ellenőrzésén múlik, nevezetesen a felhasznált alapanyagok eredetén, előállítási módján és jellegzetességein, a feldolgozás/vágás/szeletelés és csomagolás feltételein, valamint a végtermék jellemzőin. Vannak az egész gyártási folyamatra és a közreműködőkre is kiterjedő leírások és ezek ellenőrzésére vonatkozó szabályok is.

Maguk a termelők által bevezetett teljes nyomonkövethetőségi módszerrel az egész termelési folyamat beazonosítható az alapanyagtól egészen a végtermékig (az „asztaltól a tölgyesig” rendszer), mellyel az állatok jelzése összepárosítható a kész darabokra vagy a szeletelt csomagolásra helyezett sorszámozott származási igazolással.

A termelési eljárás végén csak azok a termékek viselhetik a „Presunto do Alentejo – DOP” vagy a „Paleta do Alentejo – DOP” hitelesítő jelzést, logót és nevet, melyek a termékleírásban meghatározott összes szabálynak eleget tettek, valamint elvégezték rajtuk a megfelelően dokumentált ellenőrzéseket, melyek részét ellenőrzések, laboratóriumi vizsgálatok és kóstolók képezik.

- 4.5. Az előállítás módja: Az Alentejano fajtájú sertések extenzív és félextenzív állattartással nevelkednek, mely legnagyobb részt szabad levegőn való tartást jelent, hektáronként legalább 40 magyal-/paratölgygyel és legfeljebb 1 sertéssel. Az állatok takarmányozása főleg „mezőn” történik, extenzív módon, ahol a sertések sarjával, gabona maradványokkal, füvekkel, hüvelyesekkel (például borsó és bükköny), valamint kis emlősökkel, madarakkal, tojásokkal, hullókkal, puhatestűekkel, gyűrűsférgekkel stb. táplálkoznak, ahogyan ez a mindenevőkre jellemző. Csak akkor lehet az állatokat megfelelő összetételű, tájidegen takarmánnyal ellátni, ha nem elegendő a mezei takarmány, de ennek mennyisége nem haladhatja meg a takarmánymennyiség 30 %-át. Az állatokat a levágás előtt 60-90 napig tölgyes területen kell takarmányozni (makk és egyéb tölgyfaligeti takarmány), és ezen a takarmányon legalább 3 arrotát (45 kiló) kell híznuk. A sertéseket 12 és 24 hónapos koruk között vágják le, legalább 90 kg-os vágási súllyal. Minden egyes hátsó és elülső csülköt (friss) számozott jellel jelölik meg. Ezen darabok súlya a leválasztás után lábvéggel együtt minimum 7,5 kg a hátsó sonkák, illetve 5 kg az elülső sonkák esetében. A hátsó és elülső sonkák súlyának függvényében engedélyezett a bőr alatti zsírréteg egy részének eltávolítása. A hátsó csülkök és elülső lábak feldolgozása a helyi lakosság hagyományos és változatlan tudásán alapulva, több műveleten megy keresztül, melyeket vágásnak, sózásnak, mosásnak, sózás utáni folyamatnak (kiszáritás), szárításnak/érlelésnek és finomításnak nevezünk. E folyamatok során nyírik el lassan és fokozatosan azt a kinézetet, színt, illatot és állagot, melyek a hátsó és elülső sonkákat egyedivé és különlegessé teszik.

Termelési technológiai paraméterek

	Presunto do Alentejo	Paleta do Alentejo
Sózás		
Időtartam	> 8 nap	4–12 nap
Hőmérséklet	< 5 °C	< 5 °C
Nedvesség	80–90 %	80–90 %
Mosás és csöpögtetés		
Időtartam	1–5 nap	1–5 nap
Hőmérséklet	3–5 °C	3–5 °C
Sózás utáni folyamat		
Időtartam	Legfeljebb 60 napig	30–80 nap
Hőmérséklet	3–6 °C	3–6 °C
Nedvesség	> 80 %	80–90 %
Száritás/érlelés		
Időtartam	> 2 hónap	Legalább 2 hónap
Hőmérséklet	8–35 °C	8–35 °C
Nedvesség	70 % körül	70–85 %
Finomítás		
Időtartam	Legalább 5 hónap	3–18 hónap
Hőmérséklet	Természetes hő- és nedvesség körülmények	Természetes hő- és nedvesség körülmények
Nedvesség		

A „Presunto” vagy a „Paleta do Alentejo” egészben, darabolva, szeletelve, csonttal vagy csont nélkül hozható forgalomba. A darabok vágása és/vagy szeletelése, akárcsak a csontozási művelet, csak a termelési terület által behatárolt földrajzi területen elhelyezkedő létesítményben történhet, tekintve a műveletekhez kapcsolódó, minden darab egyedi alakjától, ízének összetettségétől és az illatok finomságától függő szakértelmet. Minden egyes darabolásra és szeletelésre szánt darabot az optimális érlelési pont meghatározásával a megfelelő ismeretekkel rendelkező és kiképzett személyek, a táj szakértői választanak ki, akik érzékszervi próbákkal és megfelelő eszközökkel lefolytatják a termék mély, érzékszervi vizsgálatát, és mérlelik annak vágási lehetőségét. A vágást az egyes darabok magas gazdasági hasznának érdekében csak magasan képzett szakember végezheti el, aki a kiváló minőségű darabolás érdekében kihasználja minden egyes darab minden izomrostját, igen vékony szeletekre vágja azt, hogy az érzékszervi hatás maximális legyen. Ezen darabok zsiradék – melynek jellegzetes íze, illata, színe és fénye van – levegőn vagy magas hőmérsékleten könnyen megromlik. Ezen tényezők összessége megköveteli, hogy a műveleteket, mind mikrobiológiai, mind hő és nedvesség szempontjából megfelelő létesítményekben kelljen elvégezni, hogy a termék ízének finomsága ne sérüljön, valamint elkerülve a levegővel való hosszas érintkezését, lehetővé váljon az azonnali csomagolás. A továbbiakban a műveleteket különlegesen képzett személyzet által végzett újbóli érzékszervi próbák kísérik.

Ezen intézkedések célja a termék teljes nyomonkövethetősége, a termék ne módosuljon, főleg érzékszervi szempontból, a fogyasztó ne károsodjon, így az eredeti módon termelt és eredete szerinti helyen készített terméket kapjon, valamint az ellenőrzést a termelés egész folyamatában lehetővé tenni.

- 4.6. *Kapcsolat:* Az Alentejo hátsó és elülső sonkát olyan régióban állítják elő, ahol a talaj szegényes, az éghajlat nyáron kifejezetten meleg és száraz, télen hideg és száraz. Az a növényvilág, amely ennek ellenáll, és amelyből gazdasági hasznót lehet hajtani, az a magyal-/paratölgyes és lombkorona alatti termései. Az Alentejano sertés az az állat, amelyik legjobban hasznosítja a meglévő természeti adottságokat, tekintettel arra, hogy a „makkos sertés tenyésztésnek” nevezett jellegzetes rendszer lehetővé teszi a szabad levegőn való tartását és nagyobb részt a tölgyes természetes terményeivel (nevezetesen füvek, makk, gabona, hüvelyesek és kis állatok) való táplálását.

Ez a fajta tenyésztés és takarmányozás a sertés húsának mind az izom, mind a zsír szintjén egyedi jellegzetességű minőséget biztosít.

A leírt különleges éghajlati helyzet meghatározta annak az egyedi szakértelemnek a fejlődését, mely révén lehetővé válik a sertések darabolásából származó darabok természetes szárítása egyszerű só segítségével, füstölés vagy egyéb külső behatás nélkül.

A lábvég megtartásával (mely „fekete körmével” azonnal az Alentejano fajtájú sertésre utal) így alakulnak ki a tipikus alakú hátsó és elülső sonkák, különleges érzékszervi jellemzőikkel, melyek közül kiemelkedik a darabok természetes körülmények közötti szárításával, az Alentejano sertésekből (amennyiben „makkos” rendszerben tenyésztették) készült termékekre tipikusan jellemző márványos izomzat, a zsiradék színe és zsírossága, állaga, illata és színe.

A termék és a tájegység közötti kapcsolat továbbá a következő tényezőkhöz alapul:

Történelem: Időszámításunk előtt néhány évszázaddal a sertéseket már említik Alentejóban, bizonyítva a sertés és termékeinek jelenlétét a római és az arab megszállás alatt is. Már Cato is ajánlotta az alentejói sonkát, melyet a messzi nyugaton készítettek a tenger mellett. A félsziget keresztény visszahódítása során megemlítik a mezőgazdászok közötti vitákat, melyek alapja a sertések által okozott termőterületi károk és ugyanezen sertések minőségi húsának és a belőlük készült termék jótékony hatása. Megállapítható, hogy Alentejóban a XIX. sz. végén és a XX. sz. elején az állattenyésztésben a sertés tartása a legjelentősebb gazdasági tevékenységek egyike volt, mely lehetővé tette a régió és lakosainak fenntartását.

Fogyasztási szokások – Ezen termék fogyasztási szokásai egyediek, sosem található meg főzött formában. Régebben a Santana da Serra hátsó és elülső sonkákat ünnepi alkalmakkor fogyasztották, illetve különleges ajándéknak szánták.

4.7. Felügyeleti szerv:

Név: Agricert — Certificação de Produtos Alimentares, Lda

Cím: Av. de Badajoz, n.º 3
P-7350-903 Elvas

Tel.: (351) 268 62 50 26

Fax: (351) 268 62 65 46

E-mail: agricert@agricert.pt

Az Agricert olyan elismerést nyert, amely eleget tesz a 45011:2001 szabvány előírásainak.

- 4.8. Címkézés: A címkézésén az alábbi megnevezéseknek kötelezően szerepelniük kell: „Presunto do Alentejo” vagy „Paleta do Alentejo – DOP” és a megfelelő közösségi logó. A címkézés szintén feltünteteti a hitelesítő jelzést, mely kötelezően tartalmazza a termék elnevezését és feliratát, a felügyeleti szerv nevét és a sorozatszámot (szám vagy alfanumerikus kód, mellyel a termék nyomon követhető). A „Presunto do Alentejo” vagy „Paleta do Alentejo” bőrébe égetve megtalálható a következő ábra:

